

RUIMTELIJKE ONDERBOUWING

Groetweg 11 te Middenmeer

Gemeente Hollands Kroon

HDD Advies
Voorstraat 8
4033 AD Middenmeer

T. 085 – 023 90 59
www.hddadvies.nl
info@hddadvies.nl

Bevoegd gezag: Gemeente Hollands Kroon

Plangebied: Groetweg 11 te Middenmeer

Opdrachtgever: Maatschap C.A.M. Vijverberg en S.A.M. Vijverberg - Wildeboer
Groetweg 11
1775 PL Middenmeer

Opgesteld door: mevr. C.E.J. van Os

Projectleider: dhr. J.H.A. Verweij

Datum vastgesteld: 5 januari 2023

INHOUDSOPGAVE

1	Inleiding	5
1.1	Aanleiding en doelstelling	5
1.2	Plangebied	6
1.3	Vigerend bestemmingsplan	6
1.4	Wijziging van het bestemmingsplan	7
1.5	Bij het plan behorende stukken	7
1.6	Leeswijzer	7
2	Plangebied en planontwikkeling	8
2.1	Ontstaansgeschiedenis	8
2.2	Ruimtelijke en functionele structuur	8
2.3	Beoogde situatie	15
2.4	Wijziging van het geldende bestemmingsplan	17
3	Beleidskader	18
3.1	Europees- en Rijksbeleid	18
3.1.1	Vogel- en habitatrichtlijn	18
3.1.2	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	19
3.1.3	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening	19
3.1.4	Soorten	20
3.2	Provinciaal beleid	20
3.2.1	Artikel 6.33	21
3.3	Beleid KRW	23
3.3.1	KRW	23
3.4	Gemeentelijk beleid	23
3.4.1	Omgevingsvisie Hollands Kroon	23
3.4.2	Welstandsnota Hollands Kroon	24
3.4.3	Bestemmingsplan	26
4	Milieu- en omgevingsaspecten	29
4.1	Archeologie en cultuurhistorie	29
4.1.1	Archeologie	29
4.1.2	Cultuurhistorie	29
4.2	Kabels en leidingen	31
4.3	Bedrijven en milieuzonering	31
4.4	Bodem	34
4.5	Externe veiligheid	34
4.6	Geluid	35
4.7	Luchtkwaliteit	36
4.7.1	Vergistingsproces en overdrukbeveiliging	36
4.7.2	Waterstofsulfide	37
4.7.3	Gas opwerkunit	39
4.7.4	Aanzuren van mest	39
4.7.5	Emissie van fijnstof als gevolg van verkeersbewegingen	39
4.7.6	Conclusie	39
4.8	Gebieden – Wet Natuurbescherming	39
4.9	Gebieden – Natuurnetwerk Nederland	40
4.10	Soorten – flora en fauna	41

4.11	Verkeer en parkeren	41
4.12	Waterhuishouding	41
4.12.1	Beschrijving huidige situatie	41
4.12.2	Beschrijving gewenste situatie	42
5	Juridische regeling	43
5.1	Juridische achtergrond	43
5.2	Toelichting verbeelding	43
5.3	Toelichting regels	43
6	Economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid	44
6.1	Economische uitvoerbaarheid	44
6.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	44
6.3	Participatie van de omgeving	44

BIJLAGEN

1. Principebesluit
2. Tekening nieuwe situatie Groetweg 11, Middenmeer
3. Stikstofberekening voor stikstofoxide biogasinstallatie
4. Quick Scan Flora en Fauna

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding en doelstelling

Voorliggende ruimtelijke onderbouwing is opgesteld wegens de vergroting van het agrarisch bouwperceel alsook het plaatsen van een monovergister aan de Groetweg 11 te Middenmeer. Hiervoor wordt het bestemmingsplan van het perceel gewijzigd. Op grond van artikel 3.8.4 van het vigerend bestemmingsplan mag het agrarisch bouwperceel vergroot worden.

Het plangebied betreft een voormalig akkerbouwbedrijf. In 2015 heeft de familie Vijverberg het perceel aangekocht waarna de familie het akkerbouwbedrijf heeft omgevormd tot een melkveebedrijf. De melkveestal, de vaste mestopslag en de sleufsilo zijn gedeeltelijk buiten het bouwvlak geplaatst. Echter, betreft het hier een flexibel bouwvlak welke wel voldoet aan de maximale verhouding van 2:1 of 1:2 conform het vigerend bestemmingsplan.

Figuur 1.1 geeft het plangebied weer.

Figuur 1.1: Plangebied Groetweg 11 te Middenmeer.

Voorliggende plantoelichting betreft de planologische verantwoording voor het wijzigen van het bestemmingsplan ter plaatse van het perceel.

Op 21 september 2021 is een principeverzoek gedaan voor de gewenste, nieuwe situatie. De gemeente Hollands Kroon heeft op 25 oktober 2021 positief besloten, wat wil zeggen dat de gemeente in beginsel positief tegenover de gewenste planvorming van initiatiefnemer staat. Het principebesluit is bijgesloten in de bijlage.

1.2 Plangebied

Het plangebied is gelegen in het buitengebied van de gemeente Hollands Kroon. Het perceel ligt in een typische, regelmatige blokverkeveling. Aan de overzijde van de Groetweg bevindt zich het Groetkanaal met daarachter de Groetpolder. De Groetweg wordt ontsloten via de N242 en de N248. Omliggend landschap is veelal in agrarisch gebruik, het betreft hoofdzakelijk graslanden en bollenvelden.

In figuur 1.2 is het plangebied in de ruimere omgeving weergegeven.

Figuur 1.2: Ruimere omgeving Groetweg 11 te Middenmeer (Bron: google.nl/maps)

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Het perceel is gelegen in het bestemmingsplan 'Buitengebied Wieringermeer 2009, eerste partiële herziening', vastgesteld op 6 november 2014.

De volgende bestemmingen zijn toegekend aan het perceel:

- ✓ Enkelbestemming
 - Agrarisch
- ✓ Gebiedsaanduiding
 - Vrijwaringszone – radar
- ✓ Bouwperceel

Figuur 1.3 geeft het plangebied weer binnen het vigerend bestemmingsplan.

Figuur 1.3: Vigerend bestemmingsplan ter plaatse van plangebied (opgelicht kader betreft het bouwvlak).

1.4 Wijziging van het bestemmingsplan

Het bestemmingsplan van het perceel wordt gewijzigd. De bestemming en de gebiedsaanduiding wijzigt niet in de nieuwe situatie. Het bouwvlak wordt vergroot.

1.5 Bij het plan behorende stukken

Het bestemmingsplan bestaat uit de volgende onderdelen:

- ✓ Verbeelding: Op de verbeelding zijn de bestemmingen in het plangebied weergegeven. Deze bestemmingen zijn gerelateerd aan de in de planregels opgenomen juridische regeling.
- ✓ Planregels: In de planregels is het gebruik van binnen het plangebied aangegeven gronden, opstallen en ander gebruik van gronden juridisch geregeld. Per bestemming is aangegeven wat er binnen de bestemmingen mogelijk en/of toegestaan is.
- ✓ Toelichting: In de toelichting zijn de aan het plan ten grondslag liggende gedachten en de uitkomsten van eventueel uitgevoerde onderzoeken opgenomen.

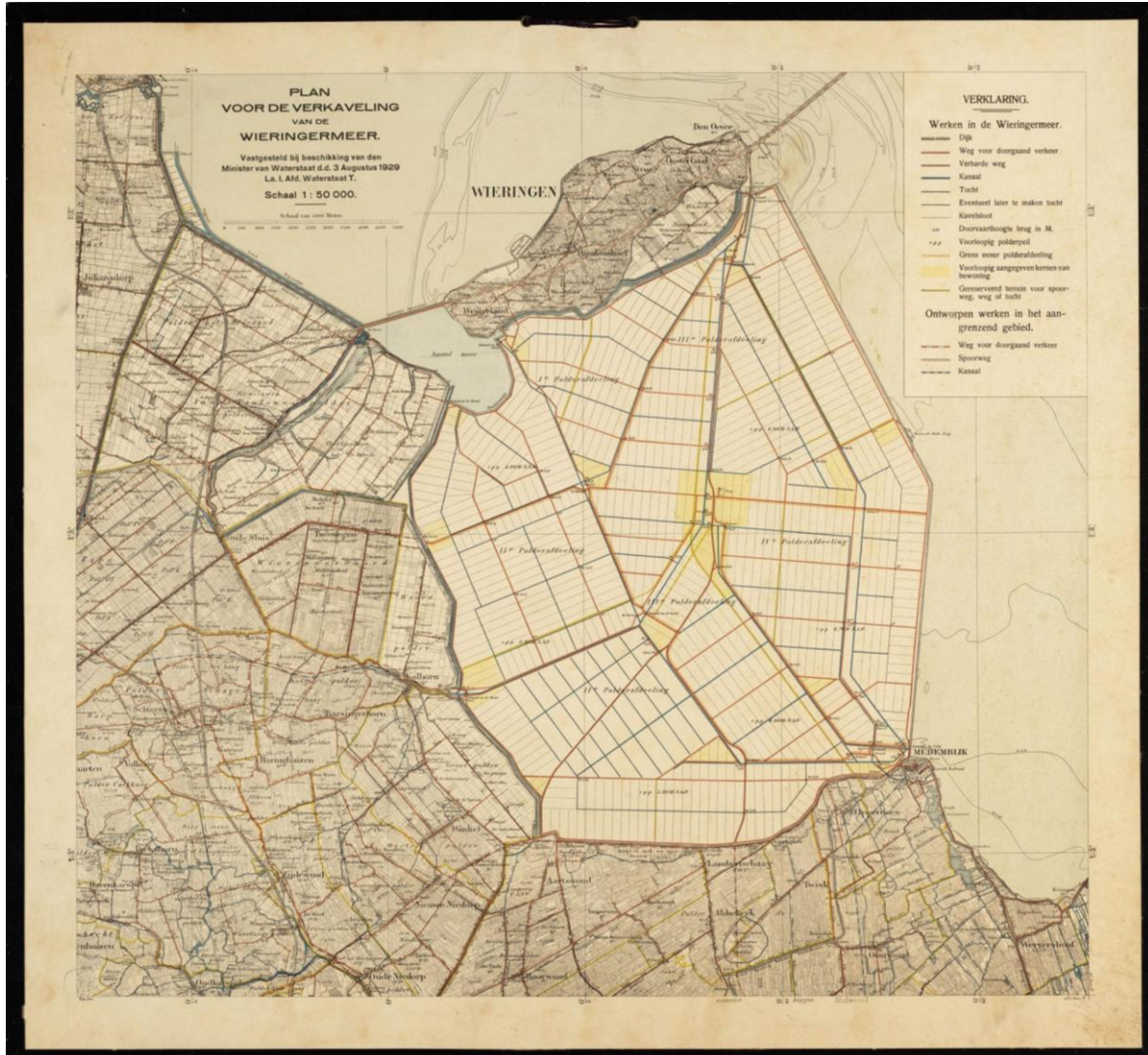
1.6 Leeswijzer

In voorliggende ruimtelijke onderbouwing wordt na dit inleidende hoofdstuk in hoofdstuk 2 ingegaan op het plangebied en het initiatief. Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 het beleid van de verschillende overheden omschreven. In hoofdstuk 4 wordt het initiatief getoetst aan de relevante milieu- en omgevingsaspecten. Ten slotte worden in hoofdstuk 5 en 6 de juridische aspecten en de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid omschreven.

2 PLANGEBIED EN PLANONTWIKKELING

2.1 Ontstaansgeschiedenis

Tot bijna 100 jaar terug was de Zuiderzee nog gelegen ter hoogte van het plangebied. In 1929 werden er plannen gemaakt om de Zuiderzee hier in te polderen. Zie figuur 2.1.

Figuur 2.1: Plan voor de verkaveling van de Wieringermeer, 1929 (bron: Collectie regionaal archief Alkmaar).

De boerderij aan de Groetweg 11 is relatief nieuw. Op kaartmateriaal uit 2012 is de boerderij voor het eerst zichtbaar. Het is voor het eerst in gebruik genomen als akkerbouwbedrijf, inmiddels is het een melkveebedrijf.

2.2 Ruimtelijke en functionele structuur

Het plangebied betreft het perceel Groetweg 11 te Middenmeer in de Gemeente Hollands Kroon. Het perceel is gelegen in agrarisch, omringd door graslanden en bollenvelden. Aan de overzijde van de weg is het Groetkanaal met daarachter de Groetpolder gelegen.

In het verleden was hier een akkerbouwbedrijf gevestigd. De voormalige akkerbouwschuren zijn nog in goede staat en derhalve in gebruik genomen als opslag voor foerageproducten, machines en werktuigen en als voerkeuken voor de voerrobot. Eind 2017 is de melkveestall met emissiearme rubbervloer vergund en in gebruik genomen. Er worden ongeveer 200 melkkoeien gehuisvest op het bedrijf. De koeien worden geweid op de omliggende huiskavel.

Het dak van de melkveestall is voorzien van een zogeheten 'lightroof'. Dit betekent dat alle dakplaten lichtdoorlatend zijn. Hierdoor is er altijd veel natuurlijk daglicht in de stal. Dit is bevorderend voor het dierwelzijn, de gezondheid, maar ook de vruchtbaarheid van de dieren. Een nadeel van een dergelijk dak is dat het niet gebruikt kan worden voor de installatie van zonnepanelen.

Het bedrijf wordt betreden met een inrit die aan beide zijden is voorzien van een bomenrij. Het ontwerp van de woning is fraai. Aan de voorzijde van het bedrijf is een grote vijver aanwezig. Deze dient enerzijds als waterbergend systeem, anderzijds kan dit gebruikt worden als bluswatervoorziening. Het is een toonaangevend bedrijf in de regio.

In figuur 2.2 is de directe omgeving van de planlocatie weergegeven. Het rode kader geeft het plangebied weer.

Figuur 2.2: Directe omgeving planlocatie.

Figuur 2.3 tot en met figuur 2.12 geven de huidige situatie van het plangebied weer.

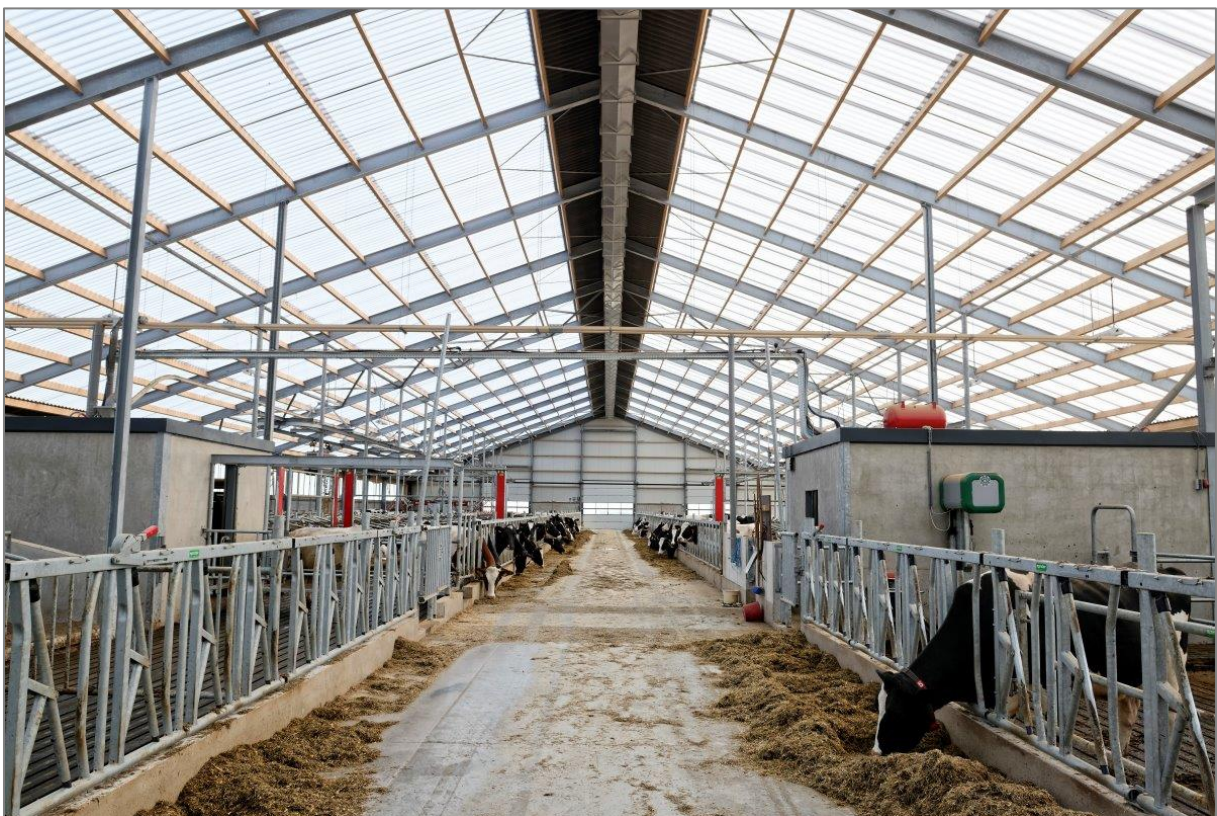
Figuur 2.3: Groetweg 11 te Middenmeer.

Figuur 2.4: Aanzicht bedrijf tijdens lichtjestocht voor vergroten maatschappelijke betrokkenheid.

Figuur 2.5: Oprit bedrijf met aan beide zijden laanbomen.

Figuur 2.6: Melkveestal van binnen, door de lightroof is er veel natuurlijk daglicht in de stal.

Figuur 2.7: Voerkeuken.

Figuur 2.8: Beweiding van de melkkoeien.

Figuur 2.9: De dieren worden gevoerd met een voerrobot.

Figuur 2.10: De boxen worden opgestrooid met de dikke fractie uit de gescheiden mest van het eigen bedrijf.

Figuur 2.11: Comfortabel bed voor kalfkoeien en attentiekoeien.

Figuur 2.12: Verzorgd bedrijf.

2.3 Beoogde situatie

Als onderdeel van de 'license to produce' dan wel het verder verduurzamen van het melkveebedrijf, zijn initiatiefnemers voornemens een monovergister te plaatsen. Enerzijds wordt hiermee duurzame energie opgewekt waarmee het bedrijf volledig zelfvoorzienend wordt, anderzijds komt hiermee ook een waardevolle meststof vrij voor de landbouwgrond.

Figuur 2.13: Voorbeeld van een monovergister.

Met de monovergister wordt verse mest vanuit de stal rechtstreeks naar de silo gepompt en daar op een constante temperatuur (39-42°C) gemixt. Daardoor produceren de anaerobe organismen methaangas, dat wordt geleid naar een container. In de container wordt het zwavel eruit gefilterd waarmee energie en warmte wordt opgewekt op met behulp van een verbrandingsmotor en een generator. Na vergisting is het digestaat vloeibaarder. Ideaal om akkers en weilanden te bemesten.

Vergisting is een biochemisch proces dat plaatsvindt onder zuurstofloze omstandigheden. Bacteriën doen het werk. Het vergistingsproces kan worden verdeeld in stappen:

1. Hydrolyse: hierbij worden complexe, onoplosbare ketenmoleculen (polymeren) omgezet in kleinere moleculen. Zo worden koolhydraten suikers, vetten worden vetzuren en eiwitten worden aminozuren. Daarbij zijn temperatuur, ammoniumgehalte en de pH van de mest van invloed op de hydrolyse;
2. Verzuring: hier worden de eindproducten van de hydrolyse omgezet in vluchtige vetzuren, waterstof en koolstofperoxide;
3. Bij deze stap wordt azijn- en methaanzuur gevormd. Waterstof- en methaanvormende bacteriën wisselen elkaar af. Voordat methaan kan ontstaan, moet er namelijk waterstof worden gevormd.

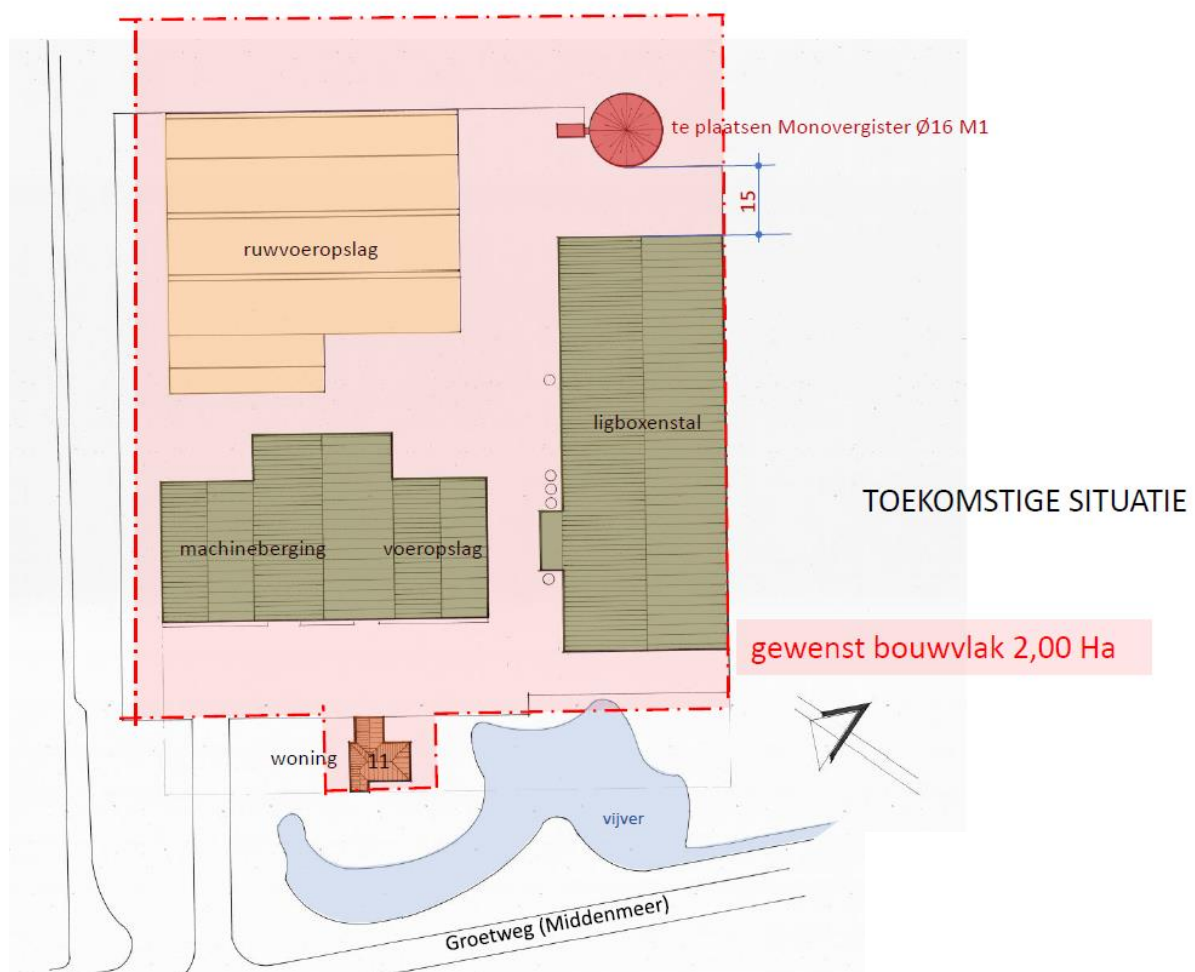
Het biogas wordt opgevangen onder het membraan bovenop de reactortank en wordt vervolgens richting de warmtekrachtkoppeling (WKK) gestuurd. In de WKK wordt het biogas verbrand in de motor. Deze motor drijft een generator aan voor de productie van elektriciteit. De warmte die hierbij vrijkomt wordt gebruikt voor het op temperatuur houden van de reactor. De overige restwarmte wordt gebruikt op het bedrijf. De restwarmte wordt gebruikt voor de productie van warm water, het drogen van de agrarische producten (akkerbouw) en ruimteverwarming.

Initiatiefnemer onderzoekt de mogelijkheden van afzet naar stadsverwarming. Ook komen er in de toekomst mogelijkheden om vloeibaar kunstmest te produceren uit eigen mest, dat systeem heeft ook warmte nodig. Jaarlijks wordt er ongeveer 225.000 m3 biogas aangeleverd.

Bij mestvergisten komt digestaat vrij, digestaat kan direct toegepast worden als (dierlijke) meststof. Het wijkt enigszins af van dierlijke mest doordat door vergisting de gemakkelijk afbreekbare organische stof wordt afgebroken en een deel van de organische stikstof wordt omgezet in direct voor het gewas beschikbare ammoniumstikstof.

Digestaat moet, net als mest, emissiearm worden toegediend. De werking van digestaat als meststof is sterk vergelijkbaar met onbehandelde dierlijke mest. De aanvoer van effectieve organische stof door digestaat of dierlijke mest is vergelijkbaar. Digestaat geeft minder overlast van geur, onkruiden en pathogenen.

Figuur 2.14 geeft een situatieschets weer van de beoogde situatie.

Figuur 2.14: Situatieschets beoogde situatie.

2.4 Wijziging van het geldende bestemmingsplan

De geldende juridisch-planologische situatie van het plangebied is vastgelegd in het bestemmingsplan 'Buitengebied Wieringermeer 2009, eerste partiële herziening'. Voor de uitvoering van de beoogde situatie dient het bestemmingsplan van het perceel gewijzigd te worden. Het agrarisch bouwperceel wordt vergroot. De bestemming van het perceel wijzigt niet.

Het vergroten van het bouwvlak is mogelijk met artikel 3.8.4 van het vigerend bestemmingsplan. Deze luidt als volgt:

Artikel 3.8.4 Burgemeester en wethouders zijn bevoegd het plan te wijzigen ten behoeve van het uitbreiden van de oppervlakte van een agrarisch bouwperceel tot een oppervlakte van ten hoogste 3 ha, met dien verstande dat:

- a. is aangetoond, dat de continuïteit van de agrarische bedrijfsvoering de uitbreiding noodzakelijk maakt;
- b. de oppervlakte van het agrarisch bouwperceel wordt afgestemd op de bedrijfsomvang;
- c. door de uitbreiding geen onevenredige afbreuk wordt gedaan aan de belangen van in de nabijheid gelegen bestaande agrarische bedrijven;
- d. door de uitbreiding geen onevenredige afbreuk wordt gedaan aan de landschappelijke, natuurlijke en cultuurhistorische waarde van het gebied;
- e. geen waterhuishoudkundige belangen worden geschaad;
- f. vooraf een ontheffing is verkregen van Gedeputeerde Staten.

Aan alle voorwaarden die in artikel 3.8.4 worden gesteld, kan worden voldaan. Dit wordt in deze ruimtelijke onderbouwing toegelicht.

Art. 3.8.4 onder a. vereist het aantonen van de noodzakelijkheid voor de bedrijfsvoering. Dit kan door middel van een Bedrijfsplan. In dit bedrijfsplan is verdere toetsing aan voornoemd artikel nader uitgewerkt. Het bedrijfsplan is in de bijlage bijgesloten.

3 BELEIDSKADER

Door Europa, het rijk, de provincie en de gemeente zijn diverse beleidsnota's vastgesteld die voor de ontwikkelingsmogelijkheid van het perceel Groetweg 11 te Middenmeer van belang kunnen zijn. In dit hoofdstuk wordt het beleid beschreven dat van toepassing is op het plangebied.

3.1 Europees- en Rijksbeleid

3.1.1 Vogel- en habitatrichtlijn

De Vogelrichtlijn biedt bescherming aan alle in het wild levende vogels, hun eieren, nesten en leefgebieden in de Europese Unie. De Vogelrichtlijn kent een regime voor soortbescherming en gebiedsbescherming.

Het soortenbeschermingsregime is gericht op de bescherming van individuele exemplaren met onder meer een verbod op het opzettelijk doden en vangen van vogels, het opzettelijk vernielen of beschadigen van nesten en het verbod om eieren te rapen. De soortenbescherming is sedert 1 januari 2017 opgenomen in hoofdstuk 3 van de Wet natuurbescherming.

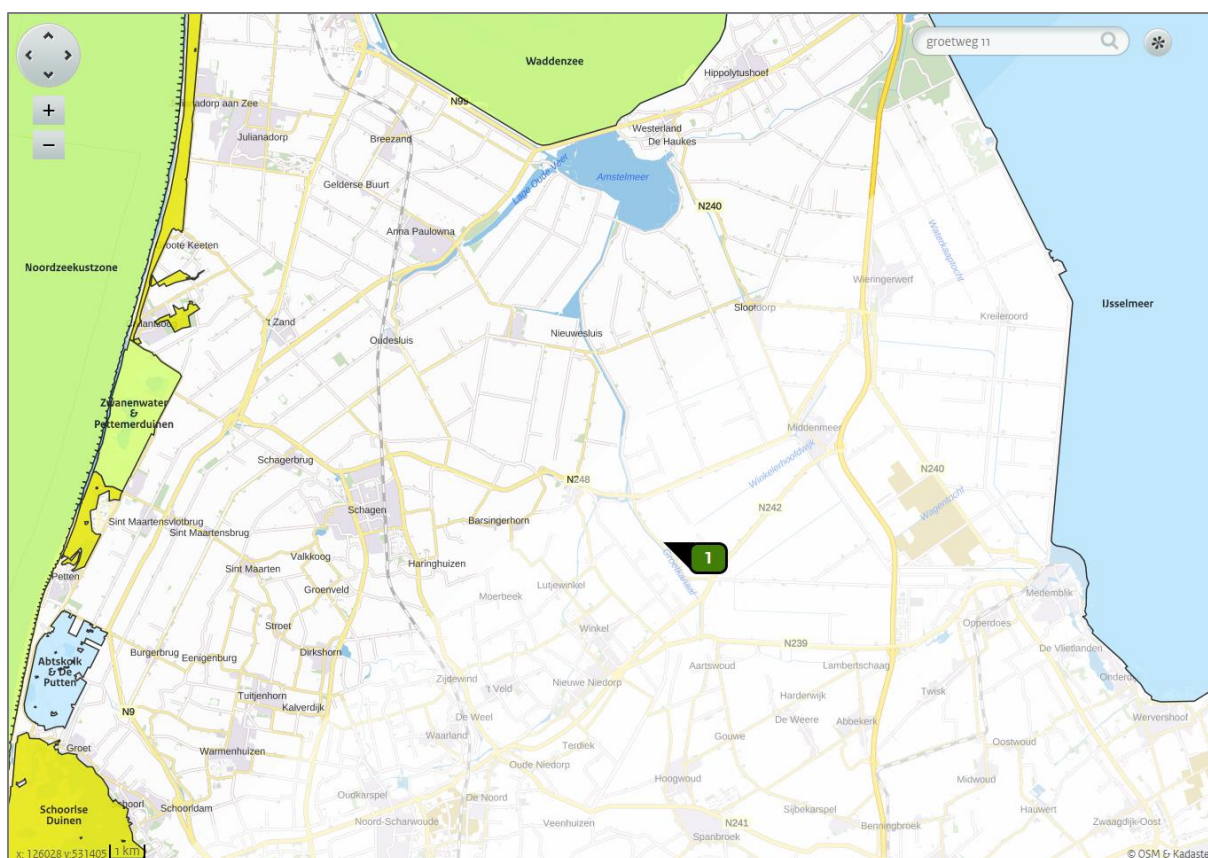
De gebiedsbescherming verplicht de lidstaten alle nodige maatregelen te nemen om voor alle in de Europese Unie in het wild levende vogelsoorten een voldoende gevarieerdheid van leefgebieden en van een voldoende omvang te beschermen, in stand te houden en te herstellen. De gebiedsbescherming is sinds 1 januari 2017 opgenomen in hoofdstuk 2 van de Wet natuurbescherming.

De Habitatrichtlijn heeft tot doel bij te dragen aan het waarborgen van de biologische diversiteit in de Lidstaten. Aanleiding is de continue achteruitgang van de natuurlijke habitats en de bedreiging voor het voortbestaan van bepaalde wilde soorten. De richtlijn stelt een Europees ecologisch netwerk vast van speciale beschermingszones. Dit wordt "Natura 2000" genoemd. Ook de door de Lidstaten aangewezen beschermingszones op grond van de Vogelrichtlijn maken deel uit van dit netwerk.

Tevens kent de Habitatrichtlijn een soortenbescherming die enigszins vergeleken kan worden met die van de Vogelrichtlijn. Deze richtlijn biedt echter, in tegenstelling tot die van de Vogelrichtlijn, een mogelijkheid om vanwege dringende redenen van sociale en/of economische aard een uitzondering op het opgelegde soortenbeschermingsregime te maken.

Elke lidstaat moet op haar grondgebied de gebieden die het belangrijkste zijn voor het behoud van de onder de richtlijn vallende habitats en soorten identificeren en vervolgens aanwijzen als speciale beschermingszone. Evenals bij de Vogelrichtlijn is de soortenbescherming in Nederland opgenomen in hoofdstuk 3 van de Wet natuurbescherming en wordt de gebiedsbescherming geregeld in hoofdstuk 2 van de Wet natuurbescherming.

Het dichtstbijzijnde vogel- en habitatrichtlijngebied vanaf de planlocatie betreft het gebied Rijntakken, zie figuur 3.1. De afstand van de planlocatie tot Rijntakken bedraagt circa 2 km.

Figuur 3.1 Uitsnede situering Natura 2000-gebieden (bron: Aeries)

3.1.2 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is op 13 maart 2012 door de minister vastgesteld. Met de Structuurvisie zet het kabinet het roer om in het nationale ruimtelijke beleid. In de SVIR geeft het kabinet een schets hoe Nederland er in 2040 uit moet zien. Het beleid in de SVIR is op de navolgende drie doelen gericht:

- ✓ Het vergroten van de concurrentiekracht middels het versterken door de ruimtelijk-economische structuur;
- ✓ Het verbeteren van de bereikbaarheid;
- ✓ Zorgdragen voor een leefbare en veilige omgeving met unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden.

Om de verantwoordelijkheden te leggen waar deze het beste passen, brengt het Rijk de ruimtelijke ordening meer over aan gemeenten en provincies. Het Rijk kiest voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts 13 nationale belangen. Voor deze 13 belangen hebben decentrale overheden beleidsruimte voor het faciliteren van ontwikkelingen.

Onderhavige ontwikkeling is niet gelegen in of nabij een gebied waarin het rijk een nationaal belang heeft aangewezen, derhalve heeft de SVIR geen consequenties voor voorliggend plan.

3.1.3 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) stelt regels omtrent de 13 aangewezen nationale belangen zoals genoemd in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR). Dit plan raakt geen rijksbelangen uit het Barro.

3.1.4 Soorten

Met ingang van 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming in werking getreden. Deze wet regelt de bescherming van de soorten, gebieden en houtopstanden.

Hoofdstuk 3 van de Wet natuurbescherming vormt het wettelijk kader voor de bescherming van een groot aantal inheemse bedreigde dier- en plantensoorten. In de Wet natuurbescherming is opgenomen dat het verboden is om beschermde vogels en dieren te doden, vangen of verontrusten en om plantensoorten te plukken, verzamelen, af te snijden, ontwortelen of te vernielen. Bij nieuwe ruimtelijke ingrepen en activiteiten dient te worden nagegaan of deze ingrepen en/of activiteiten eventueel negatieve gevolgen hebben voor aanwezige dier- en plantensoorten in de omgeving.

Als gevolg van de wijziging van de bestemming op het perceel, worden ingrepen en/of activiteiten uitgevoerd die mogelijke negatieve gevolgen hebben voor al dan niet aanwezige dier- en plantensoorten in de omgeving. Derhalve is onderzoek naar de aanwezigheid van de bedoelde soorten noodzakelijk.

De volgende conclusie is opgenomen in het onderzoek:

“Op basis van deze quickscan wordt geconstateerd dat de locatie geen potenties heeft voor beschermde dier- en plantensoorten. Onderzoek naar deze soorten is niet nodig.”

Het rapport met daarin de resultaten uit het onderzoek naar flora en fauna is bijgevoegd in de bijlage.

3.2 Provinciaal beleid

De Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV) is op 17 november 2020 vervallen met het ingaan van de opvolger; de Omgevingsverordening NH2020. In de PRV stonden alle regels waaraan ruimtelijke plannen in Noord-Holland moesten voldoen. Naast de PRV bestonden nog andere verordeningen, waaronder de Provinciale Milieuverordening, Wegenverordening en Waterverordening. Vanaf 17 november zijn de 21 verordeningen die zijn samengevoegd in de omgevingsverordening ingetrokken en opgegaan in de Omgevingsverordening NH2020.

De provincie wil met de omgevingsverordening ontwikkelingen, zoals woningbouw en de energietransitie, mogelijk maken en zet in op het beschermen van mooie en bijzondere gebieden in Noord-Holland. We zoeken naar een evenwichtige balans tussen economische groei en leefbaarheid. De belangrijkste belangrijke ambities voor Noord-Holland, zoals omschreven in de Omgevingsvisie, zijn verankerd in de nieuwe Omgevingsverordening Noord-Holland.

Er is een digitale kaart waarmee per locatie direct de bijbehorende regels in beeld worden gebracht. Hierdoor ontstaat een beter beeld van wat er mag, worden plannen beter aangepast op de omgeving en kunnen projecten sneller starten. Uit de digitale kaart blijkt dat het plangebied is aangewezen conform het volgende:

- ✓ Agrarische bedrijven – Agrarische bedrijven
- ✓ Bodemsanering – Bodemsanering
- ✓ Landelijk gebied – Landelijk gebied
- ✓ Noord-Holland Noord – Landelijk gebied – Landelijk gebied
- ✓ Peilbesluit – Peilbesluit
- ✓ Beschermingszone regionale waterkering (gedeeltelijk, aan voorzijde perceel)

Agrarische bedrijven: Er zijn regels opgenomen voor het agrarisch bedrijf in Noord-Holland in artikel 6.33 van de Omgevingsverordening. In hoofdstuk 3.2.1 wordt getoetst aan de regels van artikel 6.33.

Bodemsanering: Er zijn specifieke regels opgenomen voor het geval er een bodemsanering plaatsvindt. In dit plan is bodemsanering niet van toepassing.

Landelijk gebied: Er zijn regels opgenomen ten aanzien van het ontwikkelen van woningen in het landelijk gebied (afdeling 6.1), duurzame energie (afdeling 6.2) en ruimtelijke inpassing in landelijke gebied (afdeling 6.5).

Het ontwikkelen van woningen in landelijk gebied is niet van toepassing, daarmee is afdeling 6.1 niet relevant.

Hoewel het initiatief de ontwikkeling van een monovergister betreft, zijn er in de Omgevingsverordening in afdeling 6.2 geen regels opgenomen voor de ontwikkeling van een monovergister. Het gaat enkel om Windturbines en Zonnepanelen. Daarmee is afdeling 6.2 niet relevant voor de planvorming.

Afdeling 6.5 is van toepassing indien het plangebied ook is gelegen in een gebied met een grote cultuurhistorische waarde. Het plangebied is niet gelegen in een gebied met een grote cultuurhistorische waarde. Daarmee is ook afdeling 6.5 niet relevant.

Peilbesluit: De regels ten aanzien van het peilbesluit zijn vastgelegd in afdeling 6.10 van de verordening. Deze regels zijn relevant voor oppervlaktewaterlichamen en dus niet van toepassing in dit plan.

3.2.1 Artikel 6.33

Onderstaand is getoetst op artikel 6.33 van de Omgevingsverordening NH2020.

Artikel 6.33 Agrarische bedrijven

1. Een ruimtelijk plan kan ter plaatse van het werkingsgebied agrarische bedrijven voorzien in agrarische bedrijven, waarbij geldt dat:
 - a. bebouwing wordt geconcentreerd in een bouwperceel, waarbij de omvang van het bouwperceel ten hoogste 2 hectare bedraagt.
 - ✓ De omvang van het bouwvlak is niet groter dan 2 hectare.
 - b. bij het toestaan van een nieuw bouwperceel wordt gemotiveerd waarom niet op bestaande bouwpercelen in de behoefte kan worden voorzien, waarbij ingegaan wordt op de mogelijkheden tot hergebruik van bouwpercelen die niet meer voor de agrarische functie worden benut en op het combineren van functies op bestaande bouwpercelen.
 - ✓ Een nieuw bouwperceel is niet van toepassing.
 - c. in afwijking op onderdeel a is een omvang van het bouwperceel van meer dan 2 hectare toegestaan, indien de uitbreiding noodzakelijk is voor het agrarisch productieproces en het geen glastuinbouwbedrijf betreft.
 - ✓ Een bouwperceel van meer dan 2 hectare is niet van toepassing.
 - d. in afwijking op onderdeel a geldt dat de omvang van een bouwperceel voor een glastuinbouwbedrijf meer kan bedragen dan 2 hectare, indien het bedrijf grenst aan bestaand stedelijk gebied, niet grenst aan andere glastuinbouwbedrijven, sprake is van grondgebonden teelt en sprake is van aantoonbare duurzame synergie met aangrenzende stedelijke functies.
 - ✓ Een bouwperceel van meer dan 2 hectare is niet van toepassing.
 - e. per volwaardig agrarisch bedrijf kan ten hoogste één bedrijfswoning worden toegestaan.
 - ✓ Het aantal bedrijfswoningen blijft gelijk.

- f. in afwijking van onderdeel e geldt dat een extra bedrijfswoning kan worden toegestaan, indien dit noodzakelijk is voor het toezicht op de bedrijfsvoering.
 - ✓ Het aantal bedrijfswoningen blijft gelijk.
- g. ten behoeve van de bedrijfsvoering kan worden voorzien in de huisvesting van tijdelijke werknemers, indien:
 - i. de huisvesting wordt voorzien binnen het bouwperceel, en;
 - ii. het een ondergeschikte functie ten behoeve van een volwaardig agrarisch bedrijf betreft.
 - ✓ Het plan voorziet niet in de huisvesting van tijdelijke werknemers.
- h. indien het agrarisch bedrijf is gelegen in veenpolderlandschap, bevat het ruimtelijk plan een verbod op het scheuren van grasland, tenzij wordt aangetoond dat dit bijdraagt aan meer biodiversiteit in het grasland en daarbij bodemerosie en extra CO₂ uitstoot wordt vermeden.
 - ✓ Het scheuren van grasland is niet van toepassing.
- 2. Niet-agrarische bedrijfsfuncties zijn als onderdeel van een agrarisch bedrijf toegestaan, waarbij geldt dat:
 - a. uitsluitend kleinschalige vormen van bijzondere huisvesting, werken, recreatie, gebruiksgerichte paardenhouderij, detailhandel en zorgfuncties zijn toegestaan; en
 - ✓ Niet-agrarische bedrijfsfuncties zijn niet van toepassing in het plan.
 - b. de omvang past binnen de op basis van het eerste lid bepaalde omvang van het bouwperceel.
 - ✓ Niet-agrarische bedrijfsfuncties zijn niet van toepassing in het plan.
- 3. Agrarisch aanverwante bedrijven zijn als zelfstandig bedrijf toegestaan, indien:
 - a. het een uitbreiding van een bestaand agrarisch aanverwant bedrijf betreft;
 - ✓ Een agrarisch aanverwant bedrijf is niet van toepassing.
 - b. het agrarisch aanverwant bedrijf zich vestigt op een bestaand agrarisch bouwperceel; of
 - ✓ Een agrarisch aanverwant bedrijf is niet van toepassing.
 - c. het een verplaatsing van een bestaand agrarisch aanverwant bedrijf betreft en gemotiveerd wordt waarom niet binnen bestaand stedelijk gebied in de regio in de verplaatsing kan worden voorzien en waarom hergebruik van percelen die niet meer voor de agrarische functie worden benut niet mogelijk is; en
 - ✓ Een agrarisch aanverwant bedrijf is niet van toepassing.
 - d. de omvang een bouwperceel na toepassing van onderdeel a, b of c ten hoogste 2 hectare bedraagt.
 - ✓ Een agrarisch aanverwant bedrijf is niet van toepassing.
- 4. Gedeputeerde Staten kunnen nadere regels stellen over de aard en omvang van de in het tweede lid genoemde niet-agrarische bedrijfsfuncties.
 - ✓ Niet-agrarische bedrijfsfuncties zijn niet van toepassing in het plan.

Conclusie

Geconcludeerd kan gesteld worden dat het initiatief voldoet aan de regels in artikel 6.33 van de Omgevingsverordening NH2020.

3.3 Beleid KRW

3.3.1 KRW

In 2000 hebben de EU-lidstaten de Kaderrichtlijn Water (KRW) vastgesteld. De belangrijkste doelen van de KRW zijn de algemene bescherming en verbetering van de kwaliteit van grond- en oppervlaktewateren, van de grondwaterkwantiteit, de specifieke bescherming en verbetering van beschermde gebieden, met als drijfveer het duurzaam gebruik van water. Om deze doelen te bereiken is een systematiek opgesteld die alle Europese lidstaten in de nationale wetgeving moeten implementeren en uitvoeren.

Het maatregelenprogramma bestaat in Nederland uit de optelsom van alle maatregelen voor de uitvoering van de KRW die zijn opgenomen in de waterplannen op grond van de Waterwet: het Nationale Waterplan, het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren, de regionale waterplannen en de beheerplannen voor de regionale wateren. Het Rijk voert de regie op hoofdlijnen en is verantwoordelijk voor het vastleggen van doelen en maatregelen voor de rijkswateren.

De voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling heeft betrekking op de verandering van een bestaand erf, de functie van het erf wijzigt niet. Het plan heeft geen effect op oppervlaktewater en grondwater. Het voornemen leidt daarmee niet tot strijdigheid met de EU kaderrichtlijn Water.

3.4 Gemeentelijk beleid

3.4.1 Omgevingsvisie Hollands Kroon

De Omgevingsvisie van de gemeente Hollands Kroon is laatstelijk gewijzigd vastgesteld op 18 februari 2021. De omgevingsvisie is een integrale visie en een helder fundament voor het beleid van Hollands kroon en de uitvoering ervan voor de periode tot 2030. Het betreft naast ruimtelijke ordening ook onderwerpen als veiligheid, economische en technologische ontwikkelingen, natuur, milieu en bereikbaarheid. Dit moet meer samenhang brengen in het beleid voor de fysieke leefomgeving om flexibeler in te kunnen spelen op de veranderingen in de maatschappij.

Energie

De agrarische sector kan een belangrijke bron van duurzame energie worden. Voorbeelden: biogas uit mestvergisting (melkvee- en varkenshouderij), elektriciteit uit mestverbranding (pluimveehouderij), brandstoffen uit geteelde biomassa (akkerbouw).

De gemeente Hollands Kroon draagt actief bij aan het verbinden van de agrarische bedrijven en bedrijven met innovatieve technologieën op het gebied van energie.

Plangerelateerd: Er wordt een monovergister verplaatst. Daarmee sluit het initiatief hier volledig op aan.

Duurzaamheid

Duurzaamheid kent vele gezichten en interpretaties. Waar het om gaat is dat de basishouding er één is van 'denken en doen aan duurzaamheid'. Of het nu gaat om duurzame landbouw / visserij, duurzame energieopwekking of duurzaam inkopen. Duurzaamheid vormt een integraal uitgangspunt bij opzet en uitvoering van het gemeentelijk beleid en bedrijfsvoering.

Er ligt een opgave gezien de ambities van de rijksoverheid om van 5% duurzame energie in 2013 te groeien naar 14% in 2020. Hollands Kroon is een gemeente bij uitstek om deze duurzame ambities te realiseren.

De ontwikkelingen binnen Hollands Kroon moeten duurzaam plaatsvinden waarbij de huidige generatie zoveel als mogelijk voorziet in zijn eigen behoeften, zonder de toekomstige generaties te beperken of af te wentelen op mensen die ergens anders leven.

Plangerelateerd: Initiatiefnemers plaatsen een monovergister. Daarmee wordt duurzame energie opgewekt. Het bedrijf is met de monovergister volledig zelfvoorzienend, er kan ook energie opgewekt worden voor de buurt.

Agrarische sector

Hollands Kroon heeft de meeste landbouwbedrijven en het grootste agrarische grondgebruik in de provincie Noord-Holland. Vrijwel alle landbouwsectoren zijn in onze gemeente te vinden: van bloembollen tot tuinbouw, van akkerbouw tot (intensieve) veehouderij en glastuinbouw. Dit vanwege de uitstekende fysieke condities (de bodemgeschiktheid, de grootschalige ruimte, het licht en de bereikbaarheid) en de aanwezigheid van de verschillende ketenpartners (opslag, verpakking, vervoer, distributie, etcetera.). Ook zijn wij de Noordwest-flank van de Greenport Noord-Holland Noord. In de agrarische sector vindt veel research & development plaats, zodat ook arbeidsplaatsen voor hoger opgeleide jongeren ontstaan. In de Wieringermeer ligt de proeftuin Zwaagdijk, een van de belangrijkste agrarische praktijkgerichte onderzoekscentra van Nederland. Dit alles maakt Hollands Kroon in agrarisch opzicht tot een unieke plek!

Gemeente Hollands Kroon staat voor ruimte om te ondernemen in de agrarische sector. Waarbij er uniforme regels gelden in de gehele gemeente en veel ruimte is voor nieuwe ontwikkelingen.

De agrarische sector is de primaire functie in ons buitengebied en deze is aan vele ontwikkelingen onderhevig. Aan de ene kant neemt door schaalvergroting de bedrijfsomvang toe, aan de andere kant richt een deel van de bedrijven zich op specialisatie of verbreding. Daarnaast zoeken bedrijven meer aansluiting bij maatschappelijke ontwikkelingen zoals biologische landbouw, zorg, recreatie etcetera. Voor deze ontwikkelingen is een economisch duurzaam bedrijf van belang. Ruimte om te ondernemen is cruciaal en een bouwperceel van voldoende omvang is daarbij noodzakelijk.

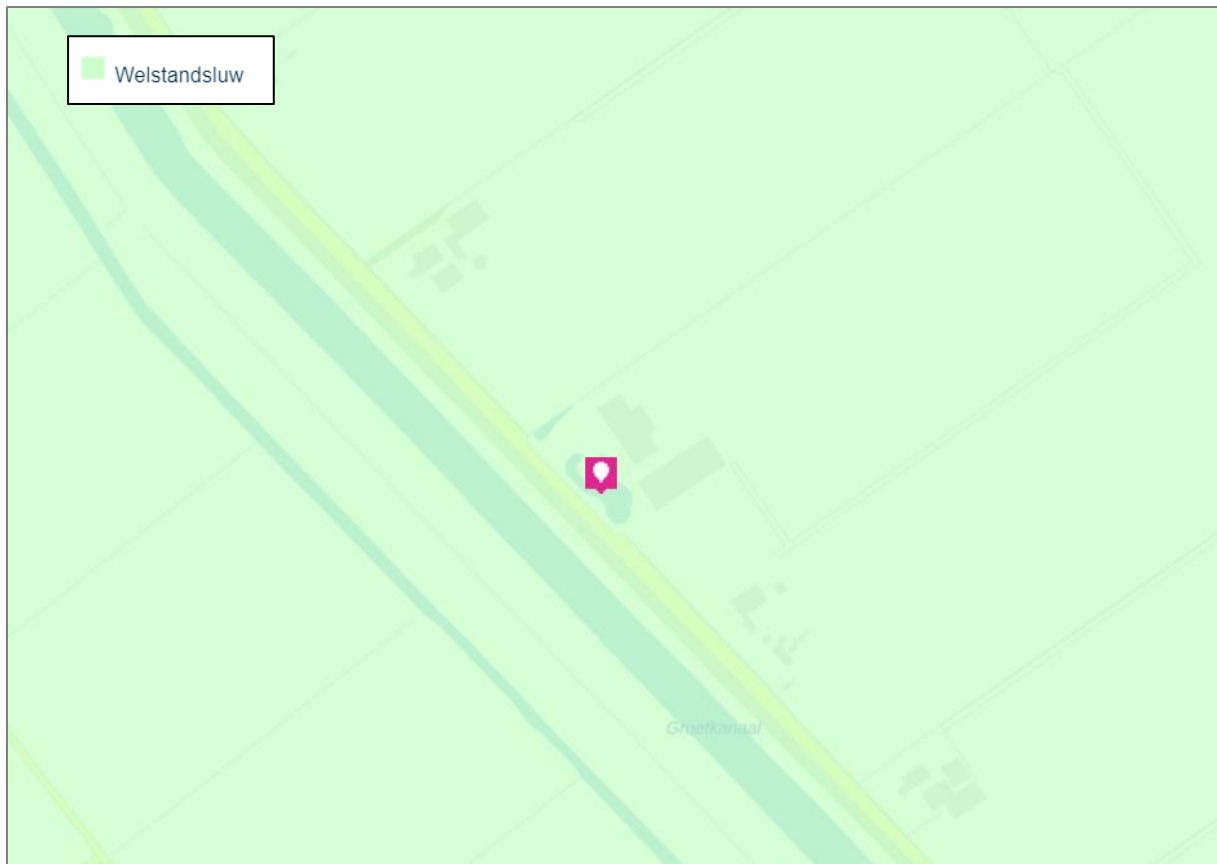
Iedereen heeft dezelfde bouwrechten, tenzij we te maken hebben met een specifiek gebied. Hierbij gaan wij uit van bouwblokken van twee hectare voor bestaande agrarische bouwblokken in onze nieuwe ruimtelijke plannen. Grotere bouwblokken zijn ook mogelijk, als het bedrijf meer ruimte nodig heeft, maar deze ontwikkelingen zijn altijd maatwerk. Het is ook belangrijk om een goed woon- en leefklimaat voor de omgeving te borgen. Wij vinden aanvullend dat er sprake moet zijn van circulaire economie, waarbij reststoffen of grondstoffen lokaal gebruikt of hergebruikt kunnen worden.

Plangerelateerd: Maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO), is één van de redenen om de monovergister te plaatsen op het perceel. Het nieuwe bouwblok heeft een oppervlakte van 2 hectare, daarmee past het binnen het beleid.

3.4.2 Welstandsnota Hollands Kroon

Gemeente Hollands Kroon heeft op 19 december 2013 de Welstandsnota Hollands Kroon vastgesteld. Onderdeel van de welstandsnota is een kaart; deze maakt inzichtelijk waar welke welstandsregels van toepassing zijn. Er zijn drie typen gebieden te onderscheiden:

1. welstandsvrij;
2. welstandsluw;
3. welstandsintensief.

Figuur 3.2: Ligging plangebied binnen Welstandskaart behorend bij Welstandsnota Hollands Kroon.

Het plangebied is gelegen in een welstandsluw gebied. In dit gebied is een licht preventief welstandstoezicht van toepassing en moet een plan voldoen aan globale welstandsregels. Deze welstandsregels zijn onderstaand weergegeven en onderhavig initiatief is getoetst aan deze regels.

- ✓ Geen grove ontkenning of vernietiging van architectonische bijzonderheden bij aanpassing van een initiatief;
- ✓ Geen grove inbreuk op wat in de omgeving gebruikelijk is;
- ✓ Geen materiaalgebruik wat in de omgeving ongebruikelijk is;
- ✓ Geen toepassing van felle of contrasterende kleuren;
- ✓ Geen toepassing van opdringerige reclames.

Binnen onderhavig initiatief wordt het bouwvlak vergroot. Op het achtererf wordt een monovergister gerealiseerd welke vanaf de Groetweg nauwelijks zichtbaar zal zijn. Het initiatief doet absoluut geen afbreuk aan het landschap. Hiermee wordt voldaan aan de welstandsregels uit de Welstandsnota.

3.4.3 Bestemmingsplan

Het perceel is gelegen in het bestemmingsplan 'Buitengebied Wieringermeer 2009, eerste partiële herziening', vastgesteld op 6 november 2014.

De volgende bestemmingen zijn toegekend aan het perceel:

- ✓ Enkelbestemming
 - Agrarisch
- ✓ Gebiedsaanduiding
 - Vrijwaringszone – radar
- ✓ Bouwvlak
 - oppervlakte ca. 1,1 hectare.

Figuur 3.3 geeft een uitsnede van het vigerend bestemmingsplan ter plaatse.

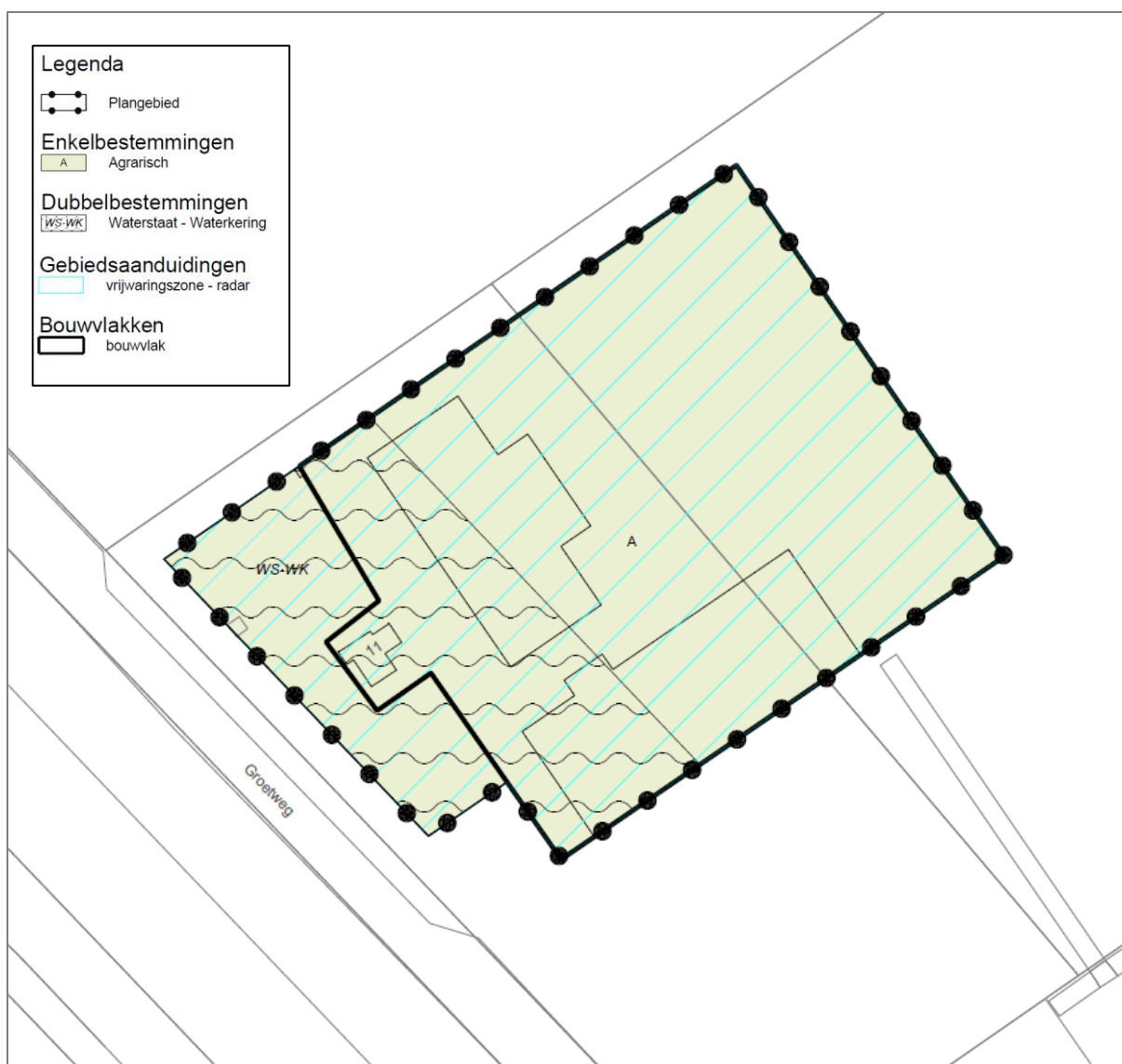

Figuur 3.3: Bestemmingsplan ter plaatse van Groetweg 11, Middenmeer. Het opgelichte kader geeft het bouwvlak weer.

Vergroting van het agrarisch bouwperceel

In de uitsnede is goed zichtbaar dat zowel een groot deel van de melkveestal als de sleufsilos buiten het bouwvlak zijn gevestigd. Het is zaak dat het gebouw en de bouwwerken, geen gebouwen zijnde, binnen een agrarisch bouwperceel komen te liggen. Het agrarisch bouwperceel dient derhalve vergroot te worden. Met een oppervlakte van 2 hectare passen alle gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, binnen het agrarisch bouwperceel.

Figuur 3.4 geeft het gewenste bouwvlak weer.

Figuur 3.4: Weergave nieuw bouwvlak.

Het College kan besluiten om het agrarisch bouwperceel te vergroten tot ten hoogste 3 hectare. In de beoogde situatie heeft het agrarisch bouwperceel een oppervlakte van 2 hectare. De regels omtrent deze wijzigingsbevoegdheid zijn opgenomen in artikel 3.8.4 van het vigerend bestemmingsplan.

3.8.4

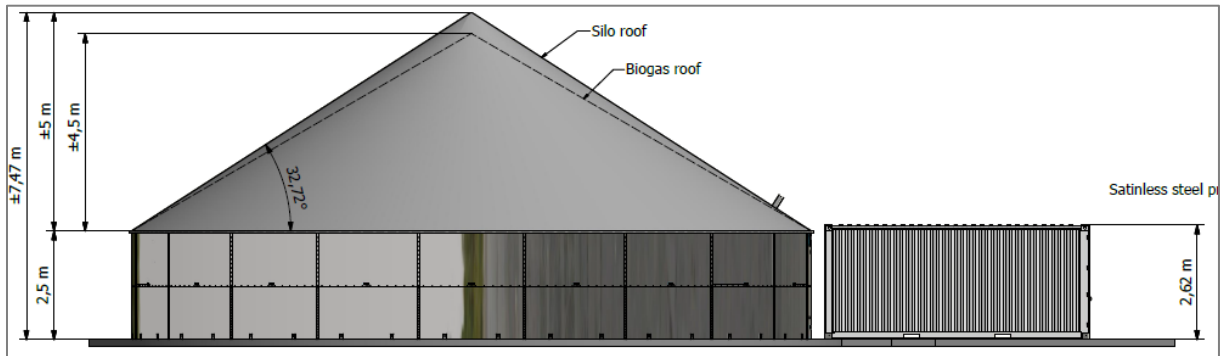
Burgemeester en wethouders zijn bevoegd het plan te wijzigen ten behoeve van het uitbreiden van de oppervlakte van een agrarisch bouwperceel tot een oppervlakte van ten hoogste 3 ha, met dien verstande dat:

- is aangetoond, dat de continuïteit van de agrarische bedrijfsvoering de uitbreiding noodzakelijk maakt;
- de oppervlakte van het agrarisch bouwperceel wordt afgestemd op de bedrijfsomvang;
- door de uitbreiding geen onevenredige afbreuk wordt gedaan aan de belangen van in de nabijheid gelegen bestaande agrarische bedrijven;
- door de uitbreiding geen onevenredige afbreuk wordt gedaan aan de landschappelijke, natuurlijke en cultuurhistorische waarde van het gebied;
- geen waterhuishoudkundige belangen worden geschaad;
- vooraf een ontheffing is verkregen van Gedeputeerde Staten.

Het initiatief voldoet aan de voorwaarden onder sub b t/m e. Ten aanzien van sub a is een Bedrijfsplan aangeboden aan de gemeente. Hieruit blijkt dat de uitbreiding noodzakelijk is voor de bedrijfsvoering. Ten aanzien van voorwaarde sub f zal een ontheffing worden aangevraagd.

Plaatsen van de monovergister

In het bestemmingsplan zijn geen specifieke bouwregels opgenomen voor het plaatsen van een monovergister.

Figuur 3.5: Bouwhoogte monovergister.

4 MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN

4.1 Archeologie en cultuurhistorie

4.1.1 Archeologie

Voorafgaand aan de realisatie van de beoogde bedrijfsopzet dient onderzocht te worden of er sprake is van aantasting van archeologische, aardkundige en cultuurhistorische waarden.

Uitgangspunt inzake archeologie is het archeologische erfgoed te beschermen op Europees niveau. Ten behoeve hiervan is door het Rijk het Verdrag van Malta ondertekend en zijn de verplichtingen aangegaan. Bij ruimtelijke ontwikkelingen dienen bij archeologische waardevolle terreinen en gebieden met een (middel-) hoge verwachtingswaarde de archeologische waarden door middel van een vooronderzoek in kaart te worden gebracht.

Hollands Kroon wordt gekenmerkt door een rijk bodemarchief, waarvan de bewaarcondities over het algemeen gunstig zijn. Er zijn tevens drie archeologische gebieden van provinciaal belang binnen de gemeentegrenzen. Dit houdt in dat archeologisch onderzoek uitgevoerd moet worden en als blijkt dat er sprake van aantasting is dit goed gemotiveerd moet worden.

Hoewel de gemeente het belangrijk vindt om ruimte te bieden aan onze inwoners en ondernemers zodat zij hun wensen en dromen kunnen realiseren, vindt de gemeente dat het archeologisch erfgoed enige bescherming verdient.

Plan gerelateerd: Het plangebied ligt niet binnen een gebied met archeologische waarde. Er heeft voor dit plan geen archeologisch (voor)onderzoek verricht te worden.

4.1.2 Cultuurhistorie

Onder de noemer Modernisering Monumentenzorg (MoMo) heeft het Rijk in 2009 een aanzet gegeven voor een goede afweging van het belang van cultuurhistorie in de ruimtelijke ordening. Gepleit wordt voor een verantwoorde verankering van de integrale cultuurhistorie in structuurvisies, bestemmingsplannen en milieueffectrapportages. Het voornaamste doel hiervan is om het cultuurhistorische karakter van Nederland op gebiedsniveau te behouden en te versterken.

Op 5 juli 2011 is een wijziging van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gepubliceerd. Vanaf 1 januari 2012 moet ieder nieuw bestemmingsplan een analyse van cultuurhistorische waarden bevatten. In aansluiting op de Wet tot wijziging van de Monumentenwet 1998 en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in mei 2011, zijn op 17 juni 2011 het Bro, het Besluit omgevingsrecht (Bor) en het Besluit archeologische monumentenzorg (Bamz) aangepast. Door een wijziging van het Bro moeten cultuurhistorische waarden voortaan vooraf in het proces van ruimtelijke ordening worden meegenomen, met name bij de voorbereiding en vaststelling van bestemmingsplannen.

Het Bro bevat eisen waaraan de voorbereiding van een bestemmingsplan moet voldoen. Zo wordt er onder meer een beschrijving verlangd van de manier waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten wordt omgegaan. De wetgever wil hiermee bereiken dat aandacht voor cultuurhistorische waarden voortaan in het planproces naar voren worden gehaald.

In de toelichting van een bestemmingsplan dient een beschrijving te worden opgenomen over hoe met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden. De opsteller en vaststeller van het bestemmingsplan is daarmee dus verplicht om beter te kijken dan alleen naar het facet archeologie. Ook de facetten historische (steden)bouwkunde en historische geografie dienen te worden meegenomen in de belangenafwegingen. Hierbij gaat het om zowel beschermde als niet formeel beschermde objecten en structuren.

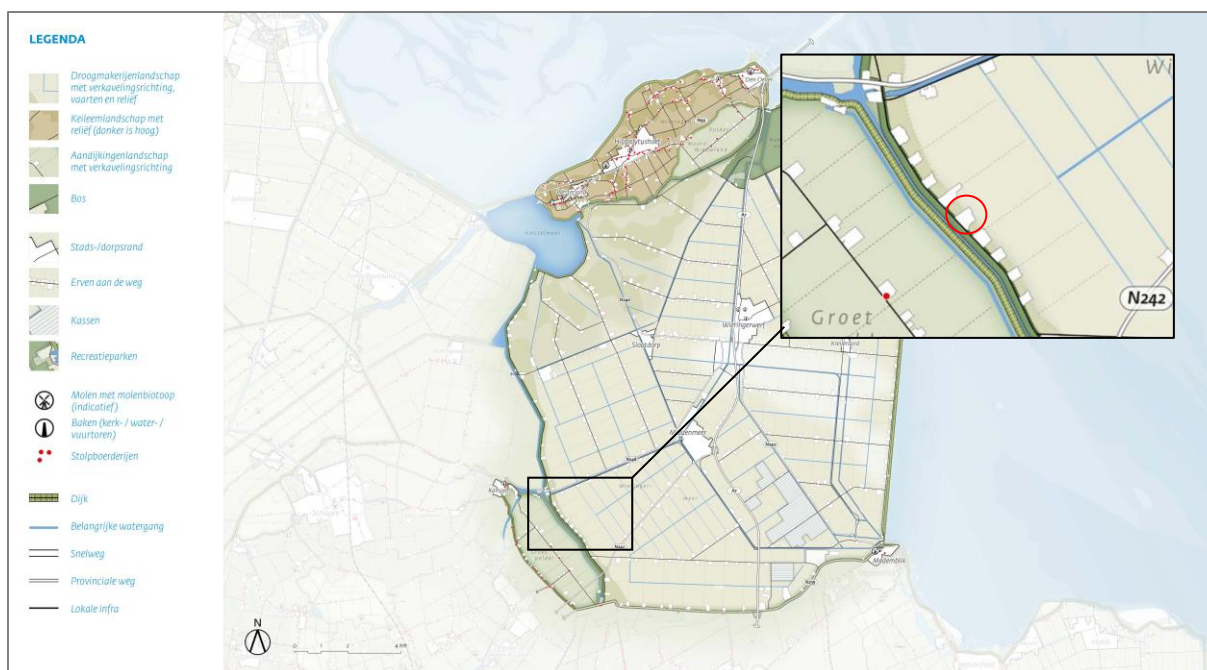
Provinciaal beleid

Noord-Holland is onderverdeeld in 20 gebieden, de zogenaamde ensembles, en 10 provinciale structuren, zoals de Westfriese Omringdijk, de Stelling van Amsterdam en (agrarische) erven. Elk ensemble en elke structuur biedt een beschrijving van de ontstaansgeschiedenis, van de dynamiek en van de belangrijkste drie kernwaarden: landschappelijke karakteristiek, openheid en ruimtebeleving, en ruimtelijke dragers.

Bij het inpassen van nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen in het landelijk gebied moet rekening worden gehouden met de ambities en ontwikkelprincipes die staan beschreven bij de afzonderlijke ensembles en structuren.

Het gebruik van de Leidraad is verankerd in artikel 15 van de Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV). Hierin is de wijze van doorwerking geregeld.

Plan gerelateerd: Het kaartbeeld ter plaatse van het plangebied is weergegeven in figuur 4.1. Het plangebied ligt in een 'erf aan de weg' met direct daarachter het droogmakerijenlandschap.

Figuur 4.1: Kaartbeeld uit de Leidraad Cultuurhistorie.

Het plangebied ligt in de Wieringermeerpolder. Dit wordt gekenmerkt als een zeer open landschap, met daarin de regelmatig verspreid liggende massa's van boerderijen en erfbeplanting langs wegen en vaarten. Deze vormen groene eilanden in een zee van ruimte.

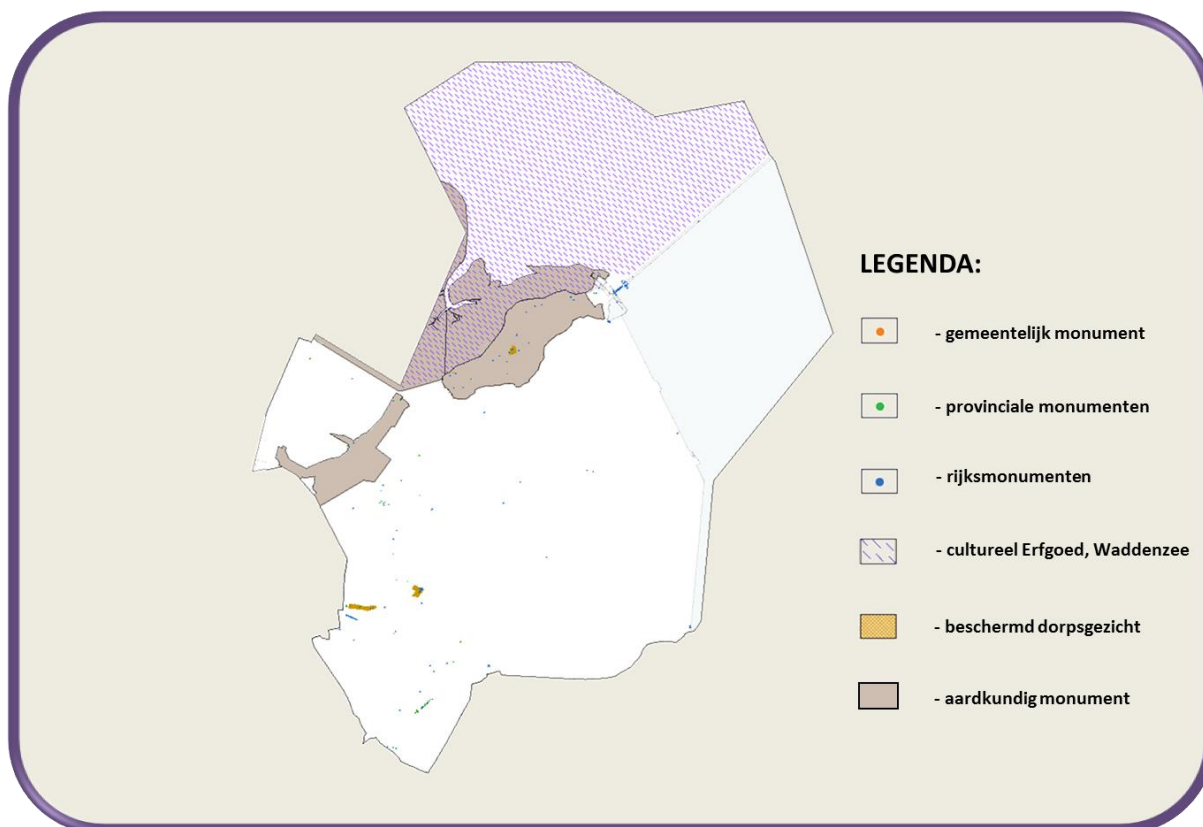
Het initiatief heeft geen nadelige effecten op de doorzichten naar het achterliggende landschap. Het zeer open karakter van de Wieringermeerpolder wordt niet aangetast.

Gemeentelijk beleid

Hollands Kroon bezit een rijkdom aan karakteristieke bebouwing. Enerzijds heeft dat te maken met het grote oppervlak van de gemeente en anderzijds met de grote variatie in landschappen. Hierdoor is er in de loop van de eeuwen veel interessante bebouwing ontstaan, die in een aantal gevallen al gewaardeerd wordt met een status van rijks-, provinciaal- of gemeentelijkmonument. Het landschap is te zien als een compositie. Alle specifieke onderdelen samen geven een gebied een eigen karakter en identiteit.

Het opleggen van extra regels (bijvoorbeeld door het aanwijzen van nieuwe monumenten) zorgt alleen maar voor kostenverhogingen, beperkingen en vertragingen. Wij gaan er vanuit dat de eigenaren van deze panden hier zelf ook trots op zijn en dit in stand willen houden. Om onze karaktervolle panden, gebieden en elementen te behouden kiezen wij ervoor om te inspireren! Hetzelfde geldt voor onze waardevolle landschappelijke elementen.

Plangerelateerd: Figuur 4.2 geeft de Monumentenkaart weer. Daaruit blijkt dat binnen het plangebied geen elementen aanwezig zijn met een cultuurhistorische waarde.

Figuur 4.2: Monumentenkaart van de gemeente Hollands Kroon.

4.2 Kabels en leidingen

In het kader van het bestemmingsplan dient rekening te worden gehouden met de aanwezigheid van ondergrondse kabels en leidingen.

Plan gerelateerd: Ten aanzien van het bouwplan wordt voor aanvang van de graaf- en bouwwerkzaamheden een klic-melding uitgevoerd. Op deze manier kan rekening gehouden worden met de eventuele aanwezigheid van kabels en leidingen, zodat deze niet geschaad worden.

4.3 Bedrijven en milieuzonering

Goede ruimtelijke ordening voorziet in het voorkómen van hinder en gevaar. Door bij nieuwe ontwikkelingen voldoende afstand in acht te nemen tussen milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven) en gevoelige functies (zoals woningen) kan dit gerealiseerd worden. Hiervoor worden de afstanden uit de VNG publicatie 'Bedrijven en Milieuzonering' als maatgevend beschouwd. In deze publicatie zijn voor verschillende activiteiten richtafstanden opgenomen voor de aspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van de vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een milieubelastende activiteit en daarmee ook voor de uiteindelijke (indicatieve) richtafstand.

De afstanden worden gemeten tussen enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van het bestemmingsplan mogelijk is.

Goede ruimtelijke ordening voorziet in het voorkómen van hinder en gevaar. Dit geldt ook voor de nieuwe initiatieven, zoals de monovergister in dit geval.

VNG

Voor de zonering rond mestvergistingsinstallaties staan richtafstanden in de Handreiking bedrijven en milieuzonering (VNG). De afstanden voor veiligheid zijn volgens RIVM licht onderschat. Daarnaast moeten bedrijven met dergelijke installaties voldoen aan eisen uit het Activiteitenbesluit. Vanuit de omgekeerde werking kan dit ook relevant zijn bij de realisatie van bijvoorbeeld woningen.

In de Handreiking van de VNG zijn de installaties voor monovergisting niet specifiek benoemd, covergisting wel. Voor monovergisting kan aangesloten worden bij de afstanden voor covergisting. Omdat het om kleinere installaties gaat, zullen deze afstanden waarschijnlijk aan de ruime kant zijn.

De handreiking Bedrijven en milieuzonering van de VNG (VNG, maart 2009) adviseert een richtafstand van 100 meter rond installaties voor covergisting, verbranding en vergassing van mest, slib, GFT en reststromen voedingsindustrie. Dit is gebaseerd op afstanden van 100 meter voor geur en geluid, 50 meter voor stof en 30 meter voor veiligheid. Voor installaties voor co-vergisting is de afstand voor veiligheid licht onderschat (RIVM 2008 en 2010). Bepalend voor veiligheid is de opslag van biogas. Volgens RIVM geldt voor veiligheid een afstand van 50 meter.

Activiteitenbesluit

Naast de Handreiking Bedrijven en milieuzonering kan ook aangesloten worden bij de voorschriften uit het Activiteitenbesluit (omgekeerde werking). Dit geldt voor zowel het realiseren van een geurgevoelige bestemming als voor het realiseren van een installatie voor mestvergisting.

De voorschriften voor 'kleinschalig vergisten van uitsluitend dierlijke meststoffen' staan in paragraaf 3.5.10 van het Activiteitenbesluit. De voorschriften zijn van toepassing op inrichtingen type B en C.

De eisen van het Activiteitenbesluit gelden voor het vergisten van dierlijke mest met een verwerkingscapaciteit van ten hoogste 25.000 kubieke meter mest per jaar en het opslaan, bewerken en transporteren van vergistingsgas met een capaciteit voor de opslag in opslagtanks van ten hoogste 20.000 liter (uitsluitend in combinatie met monovergisting). Bij een grotere verwerkingscapaciteit van de monovergister is een omgevingsvergunning milieu nodig.

De eisen uit het Activiteitenbesluit hebben betrekking op het agrarisch bedrijf. Vanuit de 'omgekeerde werking' zal bij de realisatie van bijvoorbeeld woningen (geurgevoelig object) nabij een agrarisch bedrijf met monovergisting ook rekening gehouden moeten worden met de afstanden uit het Activiteitenbesluit. Uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening moet immers aangetoond worden dat het bedrijf niet onevenredig in zijn belangen wordt geschaad.

Op basis van het Activiteitenbesluit gelden de volgende afstanden tussen de vergistingsinstallatie en kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten:

- Tussen een gaszak met vergistingsgas en buiten de inrichting gelegen kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten is de afstand ten minste 50 meter. Gerekend vanaf het middelpunt van de gaszak.
- Tussen een opslagtank voor vloeibaar biogas en buiten de inrichting gelegen kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten is de afstand ten minste 50 meter. Gerekend vanaf het aftappunt van de opslagtank.

- Binnen de afstanden, genoemd in het eerste en tweede lid, is overnachting en recreatief verblijf door derden niet toegestaan.

Op basis van het Activiteitenbesluit gelden de volgende afstanden tussen een voorziening voor het biologisch behandelen van dierlijke meststoffen voor of na het vergisten en een geurgevoelig object:

- Geurgevoelig object binnen bebouwde kom: 100 m
- Geurgevoelig object buiten bebouwde kom: 50 m

Als blijkt dat de geurhinder het aanvaardbaar niveau overschrijdt kan het bevoegd gezag via een maatwerkvoorschrift eisen opleggen aan:

- de situering van de voorziening
- het gesloten uitvoeren van de voorziening
- de ligging en afvoerhoogte van het emissiepunt, als emissies worden afgezogen
- de toepassing van een doelmatige ontgeuringsinstallatie

Bovenstaande geldt met name voor bestaande situaties. Maar ook bij de realisatie van een nieuwe geurgevoelige functie binnen de afstanden uit het Activiteitenbesluit zijn, in overleg met het agrarisch bedrijf, afspraken mogelijk over de monovergisting. Deze afspraken moeten dan vastgelegd worden via maatwerkvoorschriften. Hierbij vindt de afweging plaats bij bevoegd gezag. Het belang van de woningbouw wordt afgewogen tegen het belang van het agrarisch bedrijf.

Plangerelateerd: In figuur 4.3 is de afstand van het plangebied ten opzichte van woningen en overige functies weergegeven. Hieruit blijkt dat de kortste afstand tot een gevoelig object circa 166 meter bedraagt. Hiermee kan geconcludeerd worden dat ruimschoots aan de minimale afstand, zowel vanuit het VNG als het Activiteitenbesluit, wordt voldaan.

Figuur 4.3: Afstand vanaf plangebied ten opzichte van gevoelige functies.

4.4 Bodem

Het nationale bodembeleid is geregeld in de Wet bodembescherming (Wbb). Het doel van de wbb is om te voorkomen dat nieuwe gevallen van bodemverontreiniging ontstaan. Voor bestaande bodemverontreinigingen is aangegeven in welke situatie (omvang en ernst van verontreiniging) en op welke termijn sanering moet plaatsvinden. Hierbij dient de bodemkwaliteit ten minste geschikt te worden gemaakt voor de functie die erop voorzien is, waarbij verspreiding van verontreiniging zoveel mogelijk wordt voorkomen. Het beleid gaat uit van het principe dat de bodem geschikt dient te zijn voor de beoogde functie. De gewenste functie bepaalt als het ware de gewenste bodemkwaliteit.

Hierbij moet worden opgemerkt dat ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening het bestemmen van gronden met een bodem van onvoldoende milieuhygiënische kwaliteit met een hiervoor gevoelige bestemming in beginsel moet worden voorkomen.

Om een indruk te krijgen van de bodemkwaliteit in het projectgebied is het Bodemloket geraadpleegd. Van het projectgebied en de omgeving is geen bodeminformatie bekend. Ter plaatse zijn geen historische activiteiten bekend die eventueel tot bodemverontreiniging kunnen zorgen. Aangezien er feitelijk alleen een monovergister nieuw wordt gerealiseerd, is het uitvoeren van een bodemonderzoek niet noodzakelijk. Immers verblijven hier geen personen. Bij de realisatie van de monovergister zal ervoor zorggedragen worden dat de kwaliteit van de bodem niet wordt aangetast.

Plan gerelateerd: Vanuit het oogpunt van de milieuhygiënische kwaliteit van de bodem kan dit project planologisch als uitvoerbaar worden geacht.

4.5 Externe veiligheid

Externe veiligheid heeft betrekking op locaties waar een ongeval met gevaarlijke stoffen kan plaatsvinden, waardoor personen die geen directe relatie hebben tot de risicovolle activiteit zouden kunnen komen te overlijden. Bij een ruimtelijke besluit voor het toelaten van (beperkt) kwetsbare objecten moet worden getoetst aan risiconormen en veiligheidsafstanden. Dit is met name relevant op korte afstand van risicobronnen. Indien een (beperkt) kwetsbaar object wordt toegelaten binnen het invloedsgebied van een belangrijke risicobron, moet ook het groepsrisico worden verantwoord. Bovendien is het van belang om af te wegen in hoeverre nieuwe risicobronnen binnen een plangebied worden toegestaan.

Voor de beoordeling van een ruimtelijk plan moet voor externe veiligheid worden vastgesteld of het plangebied is gelegen binnen het invloedsgebied van specifieke risicovolle inrichtingen, relevante transportroutes voor het vervoer van gevaarlijke stoffen of relevante buisleidingen. Toetsingskaders zijn het "Besluit externe veiligheid inrichtingen" (Bevi), het "Besluit externe veiligheid transportroutes" (Bevt) en het "Besluit externe veiligheid buisleidingen" (Bevb). Daarnaast zijn in het Vuurwerkbesluit en het Activiteitenbesluit milieubeheer veiligheidsafstanden genoemd die rond stationaire risicobronnen, niet zijnde een Bevi-inrichting, moeten worden aangehouden.

Plan gerelateerd:

Inrichtingen

Binnen het plangebied is sprake van een risicovolle activiteit. Het betreft geen inrichting die onder het besluit externe veiligheid inrichtingen valt. Echter, op grond van het Activiteitenbesluit is sprake van een aan te houden veiligheidsafstand van 50 meter. Binnen deze afstand is geen sprake van aanwezigheid van kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten, waarmee voldaan wordt aan de regelgeving.

Op grond van de aanstaande Omgevingswet is sprake van een risicovolle activiteit genoemd in bijlage VII van het Bkl (Besluit kwaliteit leefomgeving). De veiligheidsafstand blijft ongewijzigd 50 meter. Geconcludeerd wordt dat op grond van de Omgevingswet er eveneens geen knelpunten zijn of ontstaan.

Transportroutes

Omdat het plangebied niet is gelegen binnen het invloedsgebied van een transportroute voor gevaarlijke stoffen, is dit aspect niet aan de orde.

Buisleidingen

In de omgeving van het plangebied is een buisleiding gelegen. De beoogde wijziging van het plangebied ligt buiten het invloedsgebied van de buisleiding waardoor dit aspect niet aan de orde is.

Figuur 4.4: Risicokaart omgeving plangebied Groetweg 11, Middenmeer.

Ten aanzien van veiligheid dient een afstand van ten minste 50 meter bewaard te worden vanaf de monovergister tot kwetsbare objecten (artikel 3.129f Activiteitenbesluit Milieubeheer). In de omgeving zijn geen objecten binnen die afstand gelegen.

Het aspect 'externe veiligheid' vormt geen belemmering voor het plan.

4.6 Geluid

Het aspect geluid is onderdeel van het behoud van de omgevingskwaliteit en wordt op verschillende manieren vastgelegd in wetten. De belangrijkste toetsing van geluidhinder door inrichtingen is via de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). In de Wet milieubeheer zijn voor een groot aantal type inrichtingen algemene regels opgenomen. De handreiking industrielawaai en vergunningverlening is het wettelijk kader voor de vergunningverlening voor het stellen van geluidsniveaus vanuit de inrichting, om geluidshinder te voorkomen en te beperken.

Daarnaast worden geluidsgevoelige objecten beschreven met voorschriften die bescherming bieden. Een ander spoor dat kaders geeft voor geluidsproductie is de Wet geluidhinder (Wgh), welke is vastgesteld op d.d. 16 februari 1979. Deze richt zich met name op de ruimtelijke inpassing van geluidsgevoelige bestemmingen in relatie tot belangrijke geluidsbronnen. Indien binnen geluidzone nieuwe inrichtingen worden gerealiseerd, moet door middel van een akoestisch onderzoek worden vastgesteld of aan de grenswaarden uit de Wet Geluidhinder wordt voldaan.

Omdat enkel bedrijfseigen mest wordt vergist nemen de vervoersbewegingen van- en naar de inrichting niet toe als gevolg van de monovergister. De mest wordt automatisch naar de monovergister gebracht. Derhalve nemen de vervoersbewegingen binnen de inrichting ook niet toe.

In de Handreiking van de VNG zijn de installaties voor monovergisting niet specifiek benoemd, covergisting wel. Voor monovergisting kan aangesloten worden bij de afstanden voor covergisting. Omdat het om kleinere installaties gaat, zullen deze afstanden waarschijnlijk aan de ruime kant zijn.

De handreiking Bedrijven en milieuzonering van de VNG (VNG, maart 2009) adviseert een richtafstand van 100 meter rond installaties voor covergisting, verbranding en vergassing van mest, slib, GFT en reststromen voedingsindustrie.

Bij monovergisting gaat het om bedrijven waar vee wordt gehouden. Om geurhinder te voorkomen zullen daardoor in het bestemmingsplan al afstanden vanaf 50 meter aangehouden worden voor het bouwblok waar de dierenverblijven neergezet mogen worden. Dat betekent dat voor mestvergisting en -scheiding op boerderijschaal bij een veehouderij geen *aanvullende* afstandseisen gesteld hoeven te worden, mits de installatie neergezet wordt op het bouwblok waar ook de dierenverblijven neergezet mogen worden en voldaan wordt aan de afstanden voor geur.

Plan gerelateerd: Het dichtstbijzijnde geluidsgevoelige object betreft de woning aan de Groetweg 17 te Middenmeer. Deze woning is gelegen op een afstand van circa 166 meter van de monovergister. De afstand tot de geluidsgevoelige objecten is dermate groot dat de activiteiten geen overlast zullen veroorzaken. Een akoestisch onderzoek is daarom niet noodzakelijk.

Het aspect geluid is geen belemmering voor de uitvoering van dit plan.

4.7 Luchtkwaliteit

Het vergisten van mest kan gevolgen hebben voor de luchtkwaliteit. Bij de beoordeling van een aanvraag voor het plaatsen van een installatie moet dat nagegaan worden.

Op basis van Hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer moet het bevoegd gezag de grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, zwevende deeltjes (PM₁₀), lood, koolmonoxide en benzeen in acht nemen. De grenswaarden voor luchtkwaliteit uit de Wet milieubeheer gelden voor iedereen. Dus niet alleen voor vergunningplichtige bedrijven, maar ook voor bedrijven die meldingsplichtig zijn en onder het Activiteitenbesluit vallen.

4.7.1 Vergistingsproces en overdrukbeveiliging

Het bedrijf moet de vergistingstank gesloten uitvoeren, zodat hieruit bij normale bedrijfsvoering geen emissies naar de lucht op kunnen treden. Het systeem is uitgevoerd met een overdrukbeveiliging die zorgt dat de druk in het systeem niet te hoog op kan lopen. Als er een emissie ontstaat, zal die vooral optreden via de overdrukbeveiliging.

De belangrijkste eis aan emissies vanuit het vergistingsproces is dat emissies (via de overdrukbeveiliging) alleen zijn toegestaan in noodgevallen. Een vergister met uitsluitend mest van eigen dieren heeft een bijzonder constante voeding en constante gasproductie. Het bedrijf kan de gasproductie en de stookcapaciteit goed op elkaar af te stemmen, zodat emissies bij normale bedrijfsvoering worden voorkomen. Een monovergister wordt gebouwd om constant te draaien en is niet geschikt en bedoeld om pieken te scheren.

Als de installatie of delen daarvan uitvallen, bijvoorbeeld door een technische storing of uitval van het openbare elektriciteitsnet, stopt het vergistingsproces niet. Om te voorkomen dat bij dat soort incidenten de overdrukbeveiliging onmiddellijk in werking treedt, moet het bedrijf bij normale bedrijfsvoering een bepaalde buffercapaciteit in de opslag aanhouden. De buffercapaciteit moet in ieder geval voldoende zijn om de gasproductie van 2 uur op te vangen. In die periode moet een servicemonteur langs kunnen komen om eenvoudige problemen te verhelpen. Dit moet onderdeel zijn van de kwaliteitsverklaring. Als bij een installatie vaak incidenten voorkomen, kan dat betekenen dat het bedrijf de buffercapaciteit moet uitbreiden. Een fakkelininstallatie is in dat soort gevallen een laatste redmiddel. Het heeft de voorkeur het ongecontroleerd afblazen te voorkomen door betere procesbeheersing.

Onderhoud aan de WKK-installatie of andere delen van de installatie mogen geen reden zijn voor afblazen via de overdrukbeveiliging. Dat betekent dat de buffercapaciteit voldoende moet zijn om normaal onderhoud te kunnen overbruggen.

De overdrukbeveiliging moet zo liggen dat als hij onverhoopt in werking treedt, het vrijkomende biogas zich goed kan verspreiden. Om dat te bereiken ligt de overdrukbeveiliging in de buitenlucht, zo hoog mogelijk boven het maaiveld, en uit in de buurt van plekken waar mensen verblijven. Door het hoge gehalte kooldioxide verspreid biogas zich slecht. Als er benedenwinds van de overdrukbeveiliging gebouwen staan, kan het gas zich daar ophopen, en daar voor verstikkingsgevaar zorgen.

Plan gerelateerd: De vergister is beveiligd door het uit te voeren met een fakkel. Bij stilstand van de motoren of als de gasbuffer hoger wordt dan wat de motoren verbruiken wordt het biogas afgefakkeld.

4.7.2 Waterstofsulfide

Als er ondanks alle bovengenoemde maatregelen, toch waterstofsulfide vrijkomt, kan dit leiden tot gevaar (vanwege de hoge giftigheid) en hinder (vanwege de lage geurdrempel). Daarom worden er aanvullende eisen gesteld aan waterstofsulfide, met als doel het beperken van het effect van emissies als het bedrijf die niet kan voorkomen.

Bij het vergisten moet altijd ontzwaveling toegepast worden. Er zijn verschillende technieken om waterstofsulfide uit het biogas te verwijderen. De belangrijkste zijn:

- voorbewerking van de mest om zwavel te verwijderen
- beluchting in de vergistingstank (om aërobe omzetting van sulfide in sulfaat te stimuleren)
- precipitatie van sulfide door het toevoegen van ijzerzouten (bijvoorbeeld het zogenaamde "waterijzer", een combinatie van ijzerzouten die vrijkomen bij bereiding van drinkwater)
- verwijderen van waterstofsulfide door actief-koolfiltratie, adsorptietechnieken of gaswassing (vindt plaats na de vergistingstank)

Keuze voor een (of meer) van deze technieken is aan de bouwer van de installatie. Aandachtspunt hierbij is de relatie met de overdrukbeveiliging. Als de ontzwaveling zo wordt uitgevoerd dat de overdrukbeveiliging biogas kan afblazen dat niet ontzwaveld is, dan is een aanvullende beoordeling nodig of de verspreiding van het biogas bij afblazen voldoende is, om geen gevaarlijke situaties te laten ontstaan.

Er geldt een eis van maximaal 300 ppm (430 mg/Nm³) waterstofsulfide in enig steekmonster op het punt waar het biogas naar een WKK-installatie, een andere stookinstallatie of een biogasbenuttingsinstallatie toegaat. Voor de controle hierop moet er een monstername- of meetpunt voor de warmtekracht- of andere stookinstallatie zitten. Het bedrijf moet maandelijks een monster (laten) nemen en laten analyseren op het gehalte aan waterstofsulfide.

Als het biogas op een andere locatie wordt gebruikt of opgewerkt en via een leiding vanuit de inrichting wordt getransporteerd, gelden de volgende eisen:

1. De transportleiding van het biogas is binnen de inrichting voorzien van een monsternamepunt.
2. Het biogas dat op de leiding gebracht wordt heeft een gehalte van maximaal 430 mg/Nm³ (300 ppm) waterstofsulfide.
In het briefrapport "Voorbereiding QRA voor biogasleidingen" (RIVM, januari 2013) is een effectberekening gedaan aan de hand van een voorbeeld van een bestaande biogasleiding, en de hier voorgeschreven norm voor waterstofsulfide. Beleidsuitgangspunt van I&M is dat uit deze berekening voldoende blijkt dat bij de gekozen norm niet het toxisch effect, maar het brandgevaar van het biogas leidend is voor het risico van de leiding. Het risico is daarmee vergelijkbaar met aardgas van dezelfde druk.
3. Het biogas dat op de leiding gebracht wordt heeft een gehalte van maximaal 15 mg/Nm³ ammoniak.
4. Het biogas dat op de leiding gebracht wordt heeft een dauwpunt kleiner dan of gelijk aan -3°C bij 8 bar.
5. Het biogas dat op de leiding gebracht wordt, wordt bij ingebruikname en vervolgens zo vaak als nodig en in ieder geval maandelijks bemonsterd en geanalyseerd op:
 - o het gehalte waterstofsulfide (in mg/Nm³)
 - o het gehalte ammoniak (in mg/Nm³)
 - o het dauwpunt bij 8 bar.
6. Geadviseerd wordt ook het percentage methaan en zuurstof te laten analyseren (aangezien hier geen normen voor gelden is dit niet verplicht).
7. Van de resultaten van de analyses wordt een register bijgehouden dat ten minste 5 jaar binnen de inrichting wordt bewaard.
8. Het invoerpunt is zo ingeregeld dat bij een plotselinge drukval in de leiding (die wijst op een leidingbreuk of lek) de levering van biogas wordt stopgezet. Als deze situatie zich voordoet wordt levering pas hervat, als is vastgesteld dat er geen problemen met de leiding zijn of deze zijn opgelost.

Plan gerelateerd: Om de concentratie van waterstofsulfide in het geproduceerde biogas laag te houden, is de reactor net onder de gaskap uitgerust met een net waar micro-organismen leven die waterstofsulfide (H₂S) kunnen omzetten tot elementair zwavel (S). Hierdoor wordt het biogas gereinigd alvorens het naar de container geleid wordt. Deze omzetting kan enkel doorgaan in de aanwezigheid van zuurstof. Daarom wordt het zuurstofniveau in de reactor geregeld door middel van een luchtinjectiepomp. Deze pomp bevindt zich in de reactor en is verbonden met de gaskap. Biogas kan een bepaald volume waterstofsulfide bevatten. Als dit schadelijke gas in de motor(en) verbrand wordt, verlaagt de levensduur van de motor(en). Daarom wordt het biogas voor de motor gefilterd in de actieve koolfilter, die met korrels Bioelectric Activated Carbon gevuld is.

Gelet op de overheersende windrichting ZW en het feit dat de dichtstbijzijnde woning van derden zich op circa 166 meter te zuidoosten van de voorgenomen monovergister bevindt hoeft er niet gevreesd te worden voor het optreden van geurhinder.

4.7.3 Gas opwerkunit

Bij de opwerking van biogas wordt kooldioxide uit het biogas verwijderd. Bij gaswassing blijft dit achter in het waswater, dat vervolgens wordt gestript van kooldioxide. De kooldioxide wordt afgeblazen. Voor de opwerkunit moet het biogas al ontzwaveld zijn. Emissie van andere componenten (ammoniak, methaan) moet bij het opwerken zo laag mogelijk worden gehouden.

Kooldioxide moet zo worden afgeblazen dat het goed verspreidt; bij slechte verspreiding zou het gas verstikkend kunnen zijn. Het advies is om het gas bovendaks af te voeren, zo hoog mogelijk (minimaal 2 meter) boven het maaiveld. In de omgeving van het emissiepunt mogen geen gebouwen of dode hoeken zitten, waar het gas zich kan ophopen.

Plan gerelateerd: In de omgeving van het emissiepunt zijn geen dode hoeken aanwezig. De ligboxenstal is op voldoende afstand van de monovergister gelegen, het gas kan zich hierdoor niet ophopen.

4.7.4 Aanzuren van mest

Bij het aanzuren van mest kunnen plotselinge emissies van waterstofsulfide of methaan optreden, die gevaarlijk zijn voor de medewerkers, en in de omgeving voor geurhinder kunnen zorgen. De mest wordt na het aanzuren direct verwerkt. Een mengput of mengruimte ligt bij voorkeur in de buitenlucht; als hij binnen ligt, is een alarmeringssysteem aanwezig dat waarschuwt bij het vrijkomen van methaan of waterstofsulfide. Een mengput is afsluitbaar.

Plan gerelateerd: In de gewenste situatie wordt de mest niet aangezuurd. Daardoor is er geen sprake van gevaar voor medewerkers en/of geurhinder voor de omgeving.

4.7.5 Emissie van fijnstof als gevolg van verkeersbewegingen

Als gevolg van het plaatsen van de monovergister is er geen toename van verkeersbewegingen, daar enkel bedrijfseigen mest wordt vergist. Deze mest wordt automatisch naar de monovergister gebracht. De monovergister is luchtdicht uitgevoerd. Derhalve zal door het gebruik van de monovergister geen significante toename van emissies plaatsvinden.

Bovendien worden de ligboxen ingestrooid met dikke fractie (na mestscheiding) in plaats van met zaagsel. Hierdoor wordt de fijnstofverspreiding op het bedrijf gereduceerd.

4.7.6 Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de realisatie van onderhavig plan.

4.8 Gebieden – Wet Natuurbescherming

In 1992 is door de lidstaten van de Europese Unie (EU) een netwerk van beschermde natuurgebieden opgezet. Dit is het 'Natura 2000 netwerk'. Het netwerk is bedoeld om zowel de vitaliteit als de biodiversiteit op Europees grondgebied te beschermen en te behouden. Hiervoor vormen de Europese Vogelrichtlijn uit 1979 en de habitatrichtlijn uit 1992 de basis.

De gebiedsbescherming is opgenomen in hoofdstuk 2 van de Wet natuurbescherming. In artikel 2.7 van de Wet natuurbescherming is opgenomen dat het verboden is om zonder vergunning van gedeputeerde staten projecten te realiseren of andere handelingen te verrichten die gelet op de instandhoudings-doelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor dat gebied is aangewezen.

Plan gerelateerd: Het plangebied ligt op een afstand van ongeveer 3 km van het Natura 2000-gebied Rijntakken, zie daarvoor ook figuur 3.1. Ten aanzien van het houden van vee en de stal met proefstalstatus, beschikt initiatiefnemer reeds over een vergunning op grond van de Wet Natuurbescherming. De bouwfase is vergunningsvrij in het kader van de Wet natuurbescherming. Er zijn geen extra verkeersbewegingen als gevolg van het realiseren van de monovergister. Het gebruik

van de monovergister kan wel leiden tot een uitstoot van NO_x, hiervoor is een berekening met AERIUS Calculator opgesteld. Uit die berekeningen blijkt dat het project niet leidt tot stikstofdepositie op omliggende Natura 2000-gebieden. De AERIUS-berekening is bijgesloten in de bijlage.

4.9 Gebieden – Natuurnetwerk Nederland

De (voormalig) ecologische hoofdstructuur vormt een netwerk van natuurgebieden op nationaal en internationaal (lees: Natura 2000-) niveau. Het concept is vastgelegd in het Natuurbeleidsplan en nader ingevuld in de Nota ruimte. De begrenzing van de ecologische hoofdstructuur is door de verschillende provincies bepaald en vastgelegd. Ruimtelijke ontwikkelingen in of nabij de ecologische hoofdstructuur zijn mogelijk als het de werking van deze niet bedreigt. Bij de ecologische hoofdstructuur is de saldo benadering van toepassing. Een eventuele aantasting hoeft niet te leiden tot een verbod als de werking van de ecologische infrastructuur op een andere wijze gegarandeerd wordt.

Plan gerelateerd: In figuur 4.5 is de ligging van het plangebied ten opzichte van het Natuurnetwerk Nederland (NNN) weergegeven. Hieruit blijkt dat in de nabijheid van het plangebied een NNN-natuurverbinding is gelegen. In artikel 6.43 onder 4 is bepaald dat een ruimtelijk plan geen nieuwe activiteiten mogelijk maakt die per saldo leiden tot een significante aantasting van de wezenlijke kenmerken en waarden van de natuurverbindingen. Het initiatief leidt niet tot versnippering van de NNN-natuurverbinding. Ook is de afstand tussen de NNN-natuurverbinding en het initiatief dermate groot dat het niet leidt tot een significante aantasting van de natuurverbindingen.

De inrichting aan de Groetweg 11 te Middenmeer heeft geen nadelige effecten op deze gebieden.

Het aspect Natuurnetwerk Nederland is geen belemmering voor de uitvoering van dit plan.

Figuur 4.5: Plangebied ten opzichte van NNN.

4.10 Soorten – flora en fauna

Ten behoeve van de voorgenomen planvorming worden ingrepen uitgevoerd, waaronder werkzaamheden in de bodem en bouwen. Het voorgenomen plan heeft derhalve mogelijk invloed op soorten.

Plan gerelateerd: Er is een Quick Scan Ecologie uitgevoerd ter plaatse van de monovergister. Uit de Quick Scan blijkt dat er geen potenties zijn voor beschermde plant- en diersoorten. Het volledige rapport is bijgesloten in de bijlage.

Het aspect flora en fauna vormt geen belemmering voor de uitvoering van dit plan.

4.11 Verkeer en parkeren

Als gevolg van het voorgenomen plan is er geen toename van het aantal verkeersbewegingen van en naar de inrichting. Er wordt immers enkel bedrijfseigen mest vergist. Derhalve zijn er ook geen extra parkeerplaatsen nodig voor het plan.

Zowel vanuit verkeerskundig oogpunt als vanuit het parkeerkundig oogpunt levert dit plan geen bezwaren op voor het voorgenomen initiatief.

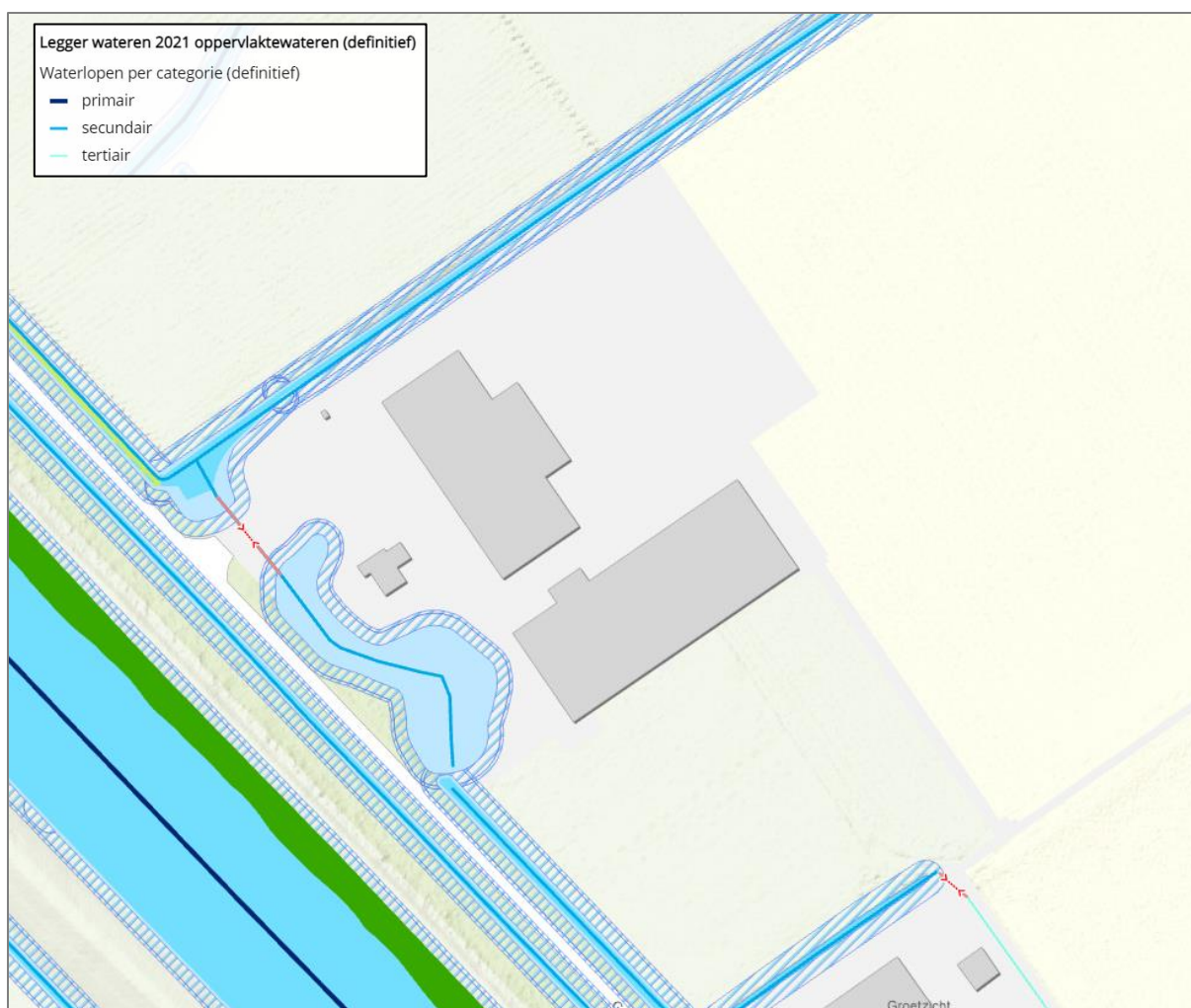
4.12 Waterhuishouding

Per 1 november 2003 is het verplicht om bij ruimtelijke ingrepen de watertoets toe te passen. Deze verplichting is wettelijk geregeld in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). In deze watertoets moet inzicht worden geboden in de effecten van het initiatief op de waterhuishouding.

4.12.1 Beschrijving huidige situatie

In de bestaande waterhuishoudkundige situatie wordt het bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard van het agrarisch bedrijf aan de Groetweg 11 en het huishoudelijk afvalwater van de woning geloosd op het gemeentelijk riool. Voor het overige wordt uit de inrichting enkel niet-verontreinigd hemelwater geloosd. Dit hemelwater is afkomstig van regenwater dat op de daken en erfverharding valt. Het hemelwater wordt door middel van afschot van daken en erfverharding geloosd op omliggende perceelsslotten.

In figuur 4.6 is te zien dat nabij het plangebied enkele primaire en secundaire waterlopen zijn gelegen.

Figuur 4.6: Uitsnede Legger Wateren 2021, waterschap HHNK.

Het plangebied maakt geen onderdeel uit van het NNN en is niet gelegen in een hydrologische beschermingszone voor natte natuur.

4.12.2 Beschrijving gewenste situatie

Het initiatief betreft de vergroting van het vigerend bouwvlak en de plaatsing van een monovergister. Het verhard oppervlak op het perceel neemt hierdoor nauwelijks toe.

Aanleg van nieuw verhard oppervlak leidt tot versnelde afvoer van hemelwater naar watergangen. Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK) is de beheerder van de kwaliteit en kwantiteit van het grond- en oppervlaktewater binnen het plangebied. In de Keur van HHNK van 2016 staan de regels welke worden gehanteerd bij de bescherming van waterkeringen, watergangen en bijbehorende kunstwerken. De regels in de Keur zijn onderverdeeld in gebodsbepalingen, verbodsbepalingen en gedoogplichten. Bij de aanleg van nieuw verhard oppervlak van meer dan 800 m² moeten compenserende voorzieningen worden aangelegd die ten doel hebben de versnelde afvoer van neerslag tegen te gaan.

De oppervlakte van het nieuw verhard oppervlak bedraagt minder dan 800 m². Hierdoor is de aanleg van compenserende voorziening niet van toepassing.

Ter plaatse van de nieuwe monovergister zijn tevens geen waterlopen aanwezig.

Conclusie

De beoogde ontwikkelingen kennen geen belemmeringen vanuit het oogpunt water.

5 JURIDISCHE REGELING

In dit hoofdstuk wordt de juridische plansystematiek uiteengezet.

5.1 Juridische achtergrond

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) verplicht gemeenten bestemmingsplannen op te stellen. In de Wro en het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is nader uitgewerkt uit welke onderdelen een bestemmingsplan in ieder geval moet bestaan. Het gaat om een verbeelding met planregels en een toelichting daarop.

Het juridisch bindende onderdeel van het bestemmingsplan bestaat uit de verbeelding en de regels. De regels bevatten het juridisch instrumentarium voor het regelen van het gebruik van de gronden en gebouwen en bepalingen omtrent de toegelaten bebouwing. De verbeelding heeft een ondersteunende rol voor de toepassing van de regels alsmede de functie van visualisering van de bestemmingen.

De verbeelding en de regels van het bestemmingsplan sluiten inhoudelijk aan op het bestemmingsplan 'Buitengebied Wieringermeer 2009, eerste partiële herziening'. De regels zijn aangepast aan de Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (SVBP 2012) en de nieuwe wet- en regelgeving.

5.2 Toelichting verbeelding

Op de verbeelding zijn de bestemmingen van de in het plan begrepen gronden aangewezen en begrensd. Op de verbeelding zijn de volgende bestemmingen en aanduidingen opgenomen:

- ✓ Enkelbestemming
 - Agrarisch
- ✓ Dubbelbestemming
 - Waterstaat – Waterkering
- ✓ Gebiedsaanduiding
 - Vrijwaringszone – radar
- ✓ Bouwvlak

Ten opzichte van het vigerende bestemmingsplan vinden de volgende veranderingen plaats:

- ✓ Het bouwvlak is vergroot.
- ✓ De dubbelbestemming 'Waterstaat – Waterkering' is toegevoegd op een gedeelte van het plangebied.

5.3 Toelichting regels

De regels behorende bij voorliggend bestemmingsplan bestaan uit inleidende regels, bestemmingsregels, algemene regels en overgangs- en slotregels. De regels hebben betrekking op de in de verbeelding opgenomen bestemmingen.

6 ECONOMISCHE EN MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID

6.1 Economische uitvoerbaarheid

De voorgestane ontwikkeling aan de Groetweg 11 te Middenmeer betreft een bedrijfsmatig initiatief. De kosten voor deze ruimtelijke onderbouwing komen voor rekening van de initiatiefnemer alsook de opname in het bestemmingsplan.

Met de initiatiefnemer wordt een Planschadeovereenkomst afgesloten betreffende verhaal van exploitatiekosten en eventuele planschade wordt afgewend op de initiatiefnemer. Het plan is hiermee economisch uitvoerbaar. Het opstellen van een exploitatieplan is daarom niet nodig. Het plan heeft verder geen consequenties voor de gemeentelijke kas. De economische uitvoerbaarheid is hiermee voldoende aangetoond.

6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De maatschappelijke uitvoerbaarheid heeft als doel aan te tonen dat het plan maatschappelijk draagvlak heeft.

In het kader van artikel 3.1.1 Bro wordt overleg gevoerd met de gebruikelijke vooroverlegpartners, de gemeente, de provincie en Waterschap Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier.

De vaststellingsprocedure van de wijziging van het bestemmingsplan vindt plaats volgens artikel 3.6 van de Wet ruimtelijke ordening. Op de voorbereiding van het bestemmingsplan is de afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing. Het bestemmingsplan wordt in dit kader ter visie gelegd gedurende een periode van zes weken. Gedurende deze periode wordt een ieder in de gelegenheid gesteld zijn zienswijzen kenbaar te maken tegen het plan.

Met inachtneming van de zienswijzen wordt het bestemmingsplan door het college vastgesteld en voor de tweede maal zes weken ter inzage gelegd. Gedurende deze periode kunnen belanghebbenden tegen het vaststellingsbesluit beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Tevens kan er beroep worden ingesteld tegen de eventueel gewijzigde onderdelen. Indien geen beroep wordt ingesteld, is het plan na deze beroepstermijn onherroepelijk en treedt het plan in werking.

6.3 Participatie van de omgeving

Om de omgeving te betrekken bij de planvorming, wordt op de locatie door initiatiefnemer een informatieavond georganiseerd. Tijdens de informatieavond worden de burens uitgenodigd en geïnformeerd over de procedure en de plannen. Belanghebbenden kunnen hun vragen stellen en eventueel hun bezwaren uiten.

BIJLAGEN

1. Principebesluit
2. Tekening nieuwe situatie Groetweg 11, Middenmeer
3. Stikstofberekening voor stikstofoxide biogasinstallatie
4. Quick Scan Flora en Fauna